

*Research Article***Evolution and genesis of the Bardeh-Rash iron deposit in northwest Baneh (Northwestern Sanandaj–Sirjan Zone): Based on geological, mineralogical, and geochemical studies****Zahra Nazari Rahigh¹, Hossein-Ali Tajeddin^{1*} , Ebrahim Rastad¹, Mohammadreza Afshoon¹**

1- Departments of Geology, Faculty of Basic Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

Received: 25 Apr 2025 Accepted: 14 Aug 2025

Extended Abstract**Introduction**

The Bardeh-Rash iron mineralisation is located approximately 30 km northwest of Baneh and 7 km north of Bardeh Rash village, within the Sanandaj–Sirjan tectonic zone. This NW–SE trending belt is one of the most significant metallogenic provinces in Iran, hosting a wide spectrum of iron deposits, including volcanic-sedimentary, skarn-type, and IOCG (iron oxide–copper–gold) deposits (Nabatian et al, 2015). Tectonic evolution associated with the opening and closure of the Neotethys Ocean and the interplay of extensional and compressional regimes during the Triassic to Jurassic led to intense regional metamorphism and deformation (Saki, 2010). Recent investigations in the northwestern segment of the Sanandaj–Sirjan zone have led to the identification of several iron occurrences and deposits. Notable examples include the Gurgur, Halab, Kosaj and Mianaj iron deposits (Pourmohammadi et al, 2019), as well as the Ghaluzendan and Qaderabad iron deposits (Karimi et al, 2021), all hosted within metamorphosed equivalents of the Kahar Formation. The Bardeh-Rash deposit, discovered by locals in 2016, represents one of the previously unstudied iron occurrences in this region. The mineralisation is stratiform in nature, hosted within upper Precambrian metarhyolitic tuff units and exhibits concordant layering and foliation with its metamorphosed volcanic host rocks. The primary objective of this study is to provide a comprehensive geological, mineralogical, geochemical, and genetic framework for the Bardeh Rash iron deposit, aiming to propose a viable exploration model for similar geological settings.

Materials and Methods

This research comprises both field-based and laboratory investigations. During fieldwork, a 5 km² area was systematically mapped at a scale of 1:5000, wherein lithological units, structural features, and mineralised horizons were carefully delineated. Over 100 rock samples, including both barren and ore-bearing lithologies, were collected. Structural measurements of bedding, foliation, and geometry of ore horizons were recorded to reconstruct the geometry of the mineralised system. In the laboratory, 12 thin sections were prepared for petrographic analysis and 33 polished thin sections for ore microscopy. For geochemical analysis, 31 representative samples were selected; 21 were analysed via XRF at Tarbiat Modares University and 10 by ICP-MS at ZarAzma Analytical Laboratories.

Results and Discussion

Field and laboratory investigations reveal that iron mineralisation occurs in three distinct stratiform horizons within metarhyolitic tuff units.

Citation: Nazari Rahigh, Z. et al, 2025. Evolution and genesis of the Bardeh-Rash iron deposit in northwest Baneh, *Res. Earth. Sci.* 16(3), (168-192) DOI: 10.48308/esrj.2025.239603.1271

* Corresponding author E-mail address: h.tajeddin@modares.ac.ir

Copyright: © 2025 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Horizon I is hosted in dark grey metarhyolite and comprises banded hematite with an outcrop length of ~ 20 m and thickness ranging from 10 to 40 cm. Horizon II, the main ore body, occurs in light grey metarhyolite, is ~ 200 m long and 0.5 to 2.5 m thick, and hosts massive, banded, and disseminated hematite textures. Horizon III is composed of magnetite and hematite lenses hosted in dark green metarhyolite, with dimensions of ~ 30 m in length and 0.2 to 1.5 m in thickness. The metallic assemblage, primarily hematite and magnetite with minor pyrite, occurs in banded, massive, and disseminated textures, accompanied by gangue minerals such as quartz and barite within the altered metavolcanic host rocks. Evidence of metamorphism and deformation—including foliation, folding, boudinage, and S-C fabrics—is well developed in both ore bodies and host rocks. Geochemical analyses indicate that the host rocks are metarhyolitic tuffs of calc-alkaline affinity, formed in a volcanic arc setting on an active continental margin. Tectonomagmatic discrimination diagrams (e.g., Nb/Yb vs. Th/Yb) confirm a subduction-related magmatic source. Enrichment in large ion lithophile elements (LILEs) such as K, Rb, and Ba, together with positive Ba anomalie, implies a significant role for crustal contamination. REE patterns show light REE enrichment and positive Eu anomalies, indicative of oxidising conditions during ore formation. Mineralogical and paragenetic data suggest four main stages of deposit evolution: Syn-volcanic mineralisation with deposition of banded and disseminated hematite and magnetite during tuff emplacement. Regional metamorphism under greenschist facies, resulting in the formation of sericite, chlorite, and recrystallisation of pre-existing phases. Tectonic deformation, leading to the development of boudinage structures, folding, faulting, and pressure shadow features. Supergene alteration, during which surface weathering led to oxidation of primary sulfide and oxide phases and the formation of iron hydroxides. These features are consistent with other volcanogenic-sedimentary iron deposits in Iran, such as those in the Bukan and Takab districts, supporting a sedimentary-hydrothermal origin.

Conclusion

The Bardeh-Rash iron deposit is interpreted as a deformed and metamorphosed volcanic-sedimentary system that formed contemporaneously with late Precambrian rhyolitic volcanic activity. Subsequent metamorphic overprint and deformation significantly modified the primary textures and structures. Stratiform and lensoidal geometry of the ore horizons, coupled with enrichment in LILEs and anomalies in Ta and Ba, support a sedimentary-hydrothermal genesis within a subduction-related volcanic arc setting. REE patterns further confirm oxidising conditions and a genetic link between the host rocks and mineralisation. The recognition of four distinct mineralisation stages provides a robust framework for understanding the ore-forming processes. The results of this study contribute to the metallogenetic models of iron in the Sanandaj-Sirjan zone and offer valuable insights for exploration strategies in analogous tectonic and geological settings.

Keywords: Bardeh-Rash, Iron ore mineralization, Precambrian, Sanandaj-Sirjan Zone, Volcanic-sedimentary sequences.

مراحل تکوین و زایش کانسار آهن برده‌رش در شمال‌غرب بانه (شمال‌غرب پهنه سندج-سیرجان): بر پایه مطالعات زمین‌شناسی، کانی‌شناسی و ژئوشیمی

زهرا نظری رحیق^۱، حسینعلی تاج‌الدین^{۱*}، ابراهیم راستاد^۱، محمدرضا افشوون^۱

۱- گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

(پژوهشی) دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۲/۰۵ ۱۴۰۴/۰۲/۲۳ پذیرش نهایی مقاله:

چکیده گستردہ

مقدمہ

کانه‌زایی آهن برده‌رش در ۳۰ کیلومتری شمال‌غرب شهرستان بانه و ۷ کیلومتری شمال روستای برده‌رش، در پهنه زمین‌ساختی سندج-سیرجان واقع شده است. این پهنه با روند شمال‌غرب - جنوب‌شرق، یکی از مهم‌ترین پهنه‌های فلز‌زائی کشور به شمار می‌رود که میزبان انواع مختلفی از کانسارهای آهن از جمله تیپ‌های آتش‌فشانی - رسوی، اسکارن و IOCG (اکسید آهن-مس-طلای) است (Nabatian et al., 2015). تحولات زمین‌ساختی ناشی از باز و بسته شدن اقیانوس نئوتیس و ماقماتیسم وابسته به رژیم‌های کششی و فشاری در دوره‌های تریاس تا ژوراسیک، منجر به دگرگونی ناحیه‌ای و دگرشكلي‌های شدید در این پهنه شده است (Saki, 2010). مطالعات انجام شده در سال‌های اخیر در شمال‌غرب پهنه سندج - سیرجان به شناسایی چندین کانسار و رخداد آهن در این بخش شده است. از مهم‌ترین این کانه‌زایی‌ها می‌توان به کانسارهای گورگور، حلب، کوسج و میانج و کانسارهای آهن قالوزندان و قادرآباد (Karimi et al., 2021) اشاره کرد که همگی درون توالی سنگ‌های دگرگونی معادل سازند که روحاند شده‌اند. کانسار آهن برده‌رش نیز یکی از ذخایر آهن در شمال‌غرب پهنه سندج - سیرجان است که در سال ۱۳۹۵ توسط افراد محلی شناسایی شده است و تاکنون مورد مطالعات پژوهشی قرار نگرفته است. این کانسار به صورت چینه‌سان در واحدهای متألف ریولیتی با سن پرکامبرین بالایی تشکیل شده و با لایه‌بندی و نیز برگوارگی‌های دگرگونی سنگ میزبان خود همروند است. هدف اصلی این پژوهش، بررسی جامع زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، ژئوشیمی و فرآیندهای تکامل و زایش کانسار آهن برده‌رش با هدف ارائه مدل اکتشافی برای شناسایی ذخایر آهن در محیط‌های زمین‌شناسی مشابه است.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر در دو بخش میدانی و آزمایشگاهی انجام شده است. در بخش میدانی، محدوده‌ای به مساحت ۵ کیلومتر مربع پیمایش شده و نقشه زمین‌شناسی آن با مقیاس ۱:۵۰۰۰ تهیه شده است. در این نقشه، واحدهای سنگی، ساختارهای تکتونیکی و افق‌های کانی‌سازی به دقت شناسایی و ترسیم شده‌اند. بیش از ۱۰۰ نمونه از سنگ‌های میزبان و کانه‌دار برداشت شده است؛ همچنین شبی و امتداد لایه‌ها، ژئومتری و ضخامت افق‌های کانه‌دار و ساخت و بافت نمونه‌های کانه‌دار مورد بررسی قرار گرفته است. ارتباط ساختاری میان واحدهای سنگی و الگوهای تکتونیکی منطقه نیز با هدف شناسایی هندسه کانسار مورد ارزیابی قرار گرفت.

استناد: نظری رحیق، ز. و همکاران، ۱۴۰۴. مراحل تکوین و زایش کانسار آهن برده‌رش در شمال‌غرب بانه، پژوهش‌های دانش زمین: ۱۶(۳)، ۱۶۸-۱۹۲.
DOI: 10.48308/esrj.2025.239603.1271

E-mail: h.tajeddin@modares.ac.ir

* نویسنده مسئول:

Copyright: © 2025 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

در بخش آزمایشگاهی، ۱۲ مقطع نازک برای مطالعات سنگنگاری و ۳۳ مقطع نازک - صیقلی برای مطالعه کانه‌نگاری تهییه و بررسی شد. برای تحلیل‌های ژئوشیمیایی، ۳۱ نمونه انتخاب شد که از این میان، ۲۱ نمونه به روش XRF در دانشگاه تربیت مدرس و ۱۰ نمونه با روش ICP-MS در آزمایشگاه زرآزم‌آنالیز شده است.

نتایج و بحث

بررسی‌های میدانی و آزمایشگاهی نشان می‌دهد که کانی‌سازی آهن در سه افق و با میزانی واحدهای متألف ریولیتی تشکیل شده است. افق اول (I) در واحد متاریولیت خاکستری تیره، شامل هماتیت نواری با طول رخنمون حدود ۲۰ متر و ضخامت ۱۰ تا ۴۰ سانتی‌متر؛ افق دوم (II) که افق اصلی کانی‌سازی است، در واحد متاریولیت خاکستری روشن با طول حدود ۲۰۰ و ضخامت ۵/۰ تا ۲/۵ متر رخنمون دارد و دارای بافت‌های توده‌ای، نواری و دانه‌پراکنده هماتیت است؛ و افق سوم (III) که به صورت عدسی‌هایی از مگنتیت و هماتیت با طول حدود ۳۰ متر و با ضخامت ۰/۰ تا ۱/۵ متر بروند دارد، در واحد متاریولیت با رنگ سبز تیره تشکیل شده است. کانی‌های فلزی، که هماتیت و مگنتیت در همراهی با مقادیر جزیی پیریت را شامل می‌شوند، با ساخت و بافت‌های نواری، توده‌ای و دانه‌پراکنده و در همراهی با کانی‌های نافلزی (از جمله کوارتز و باریت) در سنگ میزان فابریک‌های C و S در کانسنگ‌های اکسید آهن و سنگ میزان آتشفشنای قابل مشاهده است. داده‌های ژئوشیمیایی نشان می‌دهند که سنگ‌های میزان از نوع متألف با ترکیب ریولیتی بوده و در محیطی مرتبط با کمان ماقمایی در حاشیه فعال قاره‌ای تشکیل شده‌اند. نمودارهای تکتونوماگمایی (مانند Nb/Yb در برابر Th/Yb) منشأ ماقمایی مرتبط با زون فرورانش را تأیید می‌کنند. غنی‌شدگی در عنصر لیتوفیل با یون بزرگ (LILE) نظیر K، Rb و Ba، به همراه آنومالی‌های مثبت Ba، گویای نقش آلایش پوسته‌ای در تکوین ماقمای مادر است. الگوهای REE نشان‌دهنده غنی‌شدگی در عنصر کمیاب خاکی سبک (LREE) و حضور آنومالی مثبت Eu هستند که بر محیط کانی‌سازی اکسیدان دلالت دارد. براساس مطالعات کانی‌شناسی و روابط پاراژنزی، چهار مرحله اصلی در فرآیند تکامل کانسار شناسایی شد. مطالعات پتروگرافی و کانه‌نگاری منجر به شناسایی چهار مرحله تکامل کانی‌سازی شد. در مرحله اول، همزمان با فوران آتشفشنایی، هماتیت و مگنتیت به صورت نواری و دانه‌پراکنده تنشیست یافته‌اند. در مرحله دوم، دگرگونی ناحیه‌ای در رخساره شیست سبز منجر به تشکیل سریسیت، کلریت و بازتبلور کانی‌ها شده است. مرحله سوم شامل دگرشکلی‌های تکتونیکی نظیر بودین شدگی، چین‌خوردگی، گسل خوردگی و ایجاد ساختارهای سیگموئیدال و سایه‌فشاری است. در مرحله چهارم نیز فرآیندهای هوازدگی سبب اکسایش کانی‌های اکسیدی و سولفیدی و تشکیل هیدروکسیدهای آهن شده است. این ویژگی‌ها با کانسارهای آهن آتشفشنایی - رسوبی دیگر ایران، نظیر ذخایر نواحی بوکان و تکاب، مطابقت داشته و منشأ رسوبی - گرمابی کانی‌سازی را تأیید می‌کند.

نتیجه‌گیری

کانسار آهن برده‌رش یک سامانه آتشفشنایی - رسوبی دگرگون شده است که همزمان با تشکیل واحدهای ریولیتی پرکامبرین بالایی شکل گرفته و در مراحل بعدی تحت تأثیر دگرگونی ناحیه‌ای و دگرشکلی‌های شدید قرار گرفته است. شواهد زمین‌شناسی نظیر هندسه لایه‌ای و عدسی‌شکل افق‌های کانه‌دار، به همراه داده‌های ژئوشیمیایی از جمله غنی‌شدگی در LILE و آنومالی Ba، منشأ رسوبی - گرمابی این کانسار را در یک محیط کمان ماقمایی تأیید می‌کنند. الگوهای REE نیز نشان‌دهنده شرایط اکسیدان و ارتباط زایشی سنگ میزان و کانه‌زایی هستند. تحلیل مراحل چهارگانه تکاملی کانسار، چارچوبی روشن برای درک فرآیندهای کانی‌سازی فراهم کرده است. نتایج این پژوهش نه تنها به تبیین الگوهای متالوژنی آهن در پهنه سندنج - سیرجان کمک می‌کند؛ بلکه به عنوان مدلی مؤثر در برنامه‌ریزی‌های اکتشافی در سایر مناطق مشابه کاربرد خواهد داشت.

واژگان کلیدی: آتشفشنایی - رسوبی، برده‌رش، پرکامبرین، سندنج - سیرجان، کانه‌زایی آهن.

مقدمه

زمانیان و رادمرد (Zamanian and Radmard, 2016) طی مطالعه بر روی کانسارهای آهن با میزبان سنگ‌های دیوریتی دگرگون شده، بهویژه کانسار باباعلی، مگنتیت را محصول فرآیندهای ماقمایی دانسته‌اند. علاوه بر این، زندی و همکاران (Zandi et al, 2018) کانسار آهن - مس صاحب در جنوب‌شرق سقز را به عنوان یک کانسار اسکارنی معرفی کرده‌اند که در همبُری توده گرانیت‌وئیدی الیگومیوسن صاحب و سنگ‌های کربناته پرمین تشکیل شده است. کانسار آهن برده‌رش، یکی از رخدادهای معدنی آهن در پهنه سندج - سیرجان است که با مختصات جغرافیایی $51^{\circ} 42' 41.869''$ طول شرقی، در $31^{\circ} 31.023'$ عرض شمالی و $36^{\circ} 12' 12.023''$ طول غربی شمالي ۳۰ کیلومتری شمال‌غربی شهرستان بانه و ۷ کیلومتری شمال روستای برده‌رش واقع شده است. این کانسار از نظر ویژگی‌های زمین‌شناسی و کانه‌زایی شباهت چشمگیری با برخی از ذخایر آهن این پهنه از جمله کانسارهای گور‌گور، حلب، کوسج و میانج و کانسارهای آهن قالوزنان و قادرآباد (Karimi et al, 2021) نشان می‌دهد. با وجود انجام مطالعات اکتشافی در این محدوده، تاکنون پژوهش علمی جامع و دقیقی بر روی آن انجام نشده است. در این پژوهش، ضمن بررسی جامع ویژگی‌های زمین‌شناسی، کانه‌زایی و زمین‌شیمیایی رخداد معدنی آهن برده‌رش، تیپ کانه‌زایی و مدل تشکیل آن معرفی شده است. شناخت دقیق این نوع ذخایر، نقش کلیدی در درک الگوهای زمانی و مکانی کانی‌سازی‌های مشابه در پهنه سندج - سیرجان داشته و می‌تواند به عنوان مدلی کارآمد در راهبردهای اکتشافی منطقه مورد استفاده قرار گیرد.

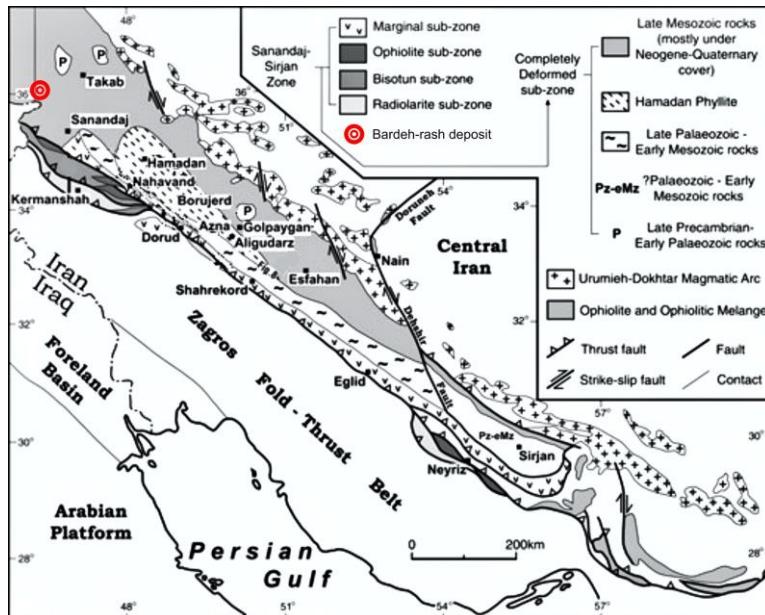
منطقه‌ی مورد مطالعه

کانسار آهن برده‌رش در شمال‌غرب پهنه دگرگونی سندج - سیرجان (Stocklin, 1968; Alavi, 1994; Mohajjel et al, 2003)، که بخشی از کمربند کوه‌زایی زاگرس محسوب می‌شود، واقع شده است (شکل ۱). این کانسار در محدوده نقشه زمین‌شناسی ۱:۲۵۰,۰۰۰ مهاباد (Eftekhar-Nezhad, 1973) و ورقه ۱:۱۰۰,۰۰۰ آلت (Omrani and Khabaznia, 2003) قرار دارد. مجلل و همکاران (Mohajjel et al, 2003) پهنه سندج - سیرجان را با توجه به ویژگی‌های ساختاری و واحدهای سنگ‌چینهای آن، به چندین زیرپهنه با روند شمال‌غربی - جنوب‌شرقی تقسیم

کانسارهای آهن ایران در طی مراحل مختلف فلزایی تشکیل شده و عمدهاً سه دوره کانی‌سازی را شامل می‌شوند: (۱) نئوپروتروزوئیک - کامبرین پیشین (کانسارهای تیپ آتشفشاری - رسوی و کایرون)، (۲) پالئوزوئیک پایانی - مزوژوئیک (کانسارهای تیپ آتشفشاری - رسوی و اسکارن) و (۳) سنوزوئیک (کانسارهای تیپ کایرون، اکسید آهن - مس - طلا (IOCG)، پلاس و اسکارن) (Karimpour, 1989; Jami et al, 2007; Golmohammadi et al, 2015; Nabatian et al, 2015, 2017). در این میان، پهنه سندج - سیرجان با امتداد شمال‌غربی - جنوب‌شرقی، یکی از محیط‌های زمین‌ساختی دارای ذخایر آهن با سنگ میزبان آتشفشاری - رسوی است که اغلب با جایگیری توده‌های نفوذی همراه هستند. میزان ذخیره کانسنگ‌های آهن در این پهنه حدود 40×10^9 میلیون تن برآورد شده است (Ghorbani, 2013). ذخایر آهن اقتصادی مهم در بخش شمالی پهنه سندج - سیرجان شامل کانسارهای صاحب، کله‌کان، ابراهیم‌آباد، شهرک، میمون‌آباد، خسروآباد، چرمه، گلایی، هزارخانی، باباعلی، همه‌کسی، قادرآباد و قالوزنان هستند. این ذخایر عمدهاً همراه با مجموعه دگرگون شده سندج - سیرجان و در همراهی با توده‌های گرانیت‌وئیدی تشکیل شده‌اند (Ghorbani, 2013; Nabatian et al, 2015; Maanijou and Salami, 2015; Karimi et al, 2021; Akbarpour et al, 2024). پهنه مورد بحث، متاثر از چرخه باز و بسته‌شدن اقیانوس نووتیس و ماجماتیسم حاصل از فازهای کششی و فشاری تریاس - ژوراسیک، متحمل دگرگونی ناحیه‌ای شده است (Berberian and King, 1981; Mohajjel et al, 2003; Agard et al, 2005; Tajeddin, 2011; Karimi et al, 2021). منشأ ذخایر آهن پهنه سندج - سیرجان همواره مورد بحث و بررسی پژوهشگران بوده و نظریات متفاوتی در این زمینه ارائه شده است. متولی و همکاران (Motevali et al, 2006) ضمن بررسی کانسار آهن خسروآباد همراه با مجموعه دگرگون شده آتشفشاری - رسوی صحنه، منشأ آتشفشاری - رسوی را برای آن پیشنهاد کرده‌اند. رستمی‌پایدار و همکاران (Rostami-Paydar et al, 2010) کانسارهای آهن باباعلی و گلایی را به عنوان کانسارهای اسکارن طبقه‌بندی کرده و آن‌ها را حاصل فرآیندهای متابوماتیک درون سنگ‌های دگرگونی منطقه معرفی نموده‌اند. از سوی دیگر،

دگر شکل و دگرگون شده پهنه سنندج - سیرجان تشکیل شده است. فراوانی شیست، آمفیبولیت و همچنین وجود چندین مرحله دگر شکلی، که گاهی با دگرگونی و نفوذ توده‌های متعددی از سنگ‌های آذرین نفوذی همراه است، این زیرپهنه را از سایر زیرپهنه‌ها متمایز می‌کند (شکل ۱).

کردند که از جنوب‌غرب به شمال‌شرق عبارت‌اند از: زیرپهنه رادیولاریتی، زیرپهنه بیستون، زیرپهنه افیولیتی، زیرپهنه حاشیه‌ای و زیرپهنه کاملاً دگر شکل شده (با دگر شکلی پیچیده). زیرپهنه کاملاً دگر شکل شده که محدوده مورد مطالعه را در بر می‌گیرد، از سنگ‌های شدیداً

شکل ۱: موقعیت محدوده برده‌رش (مشخص شده با دایره قرمز) که در شمال‌غرب پهنه سنندج - سیرجان و در زیر پهنه کاملاً دگر شکل شده قرار گرفته است (Mohajjal et al, 2003).

Fig. 1: Location of the Bardeh Rash area (indicated by the red circle), situated in the northwestern part of the Sanandaj-Sirjan Zone, within the intensely deformed subzone (Mohajjal et al, 2003).

و کانسنگ آهن انتخاب شده و به آزمایشگاه ارسال شدند. آنالیزهای شیمیایی با استفاده از روش XRF بر روی ۲۱ نمونه در آزمایشگاه دانشگاه تربیت مدرس و به روش ICP-MS بر روی ۱۰ نمونه در آزمایشگاه شرکت زرآزما در تهران انجام شد. در این فرآیند، ابتدا نمونه‌ها با استفاده از خردکننده فولادی تا ابعاد حدود ۵ میلی‌متر خرد شده و سپس با آسیاب تنگستان - کاربید به مدت دو دقیقه تا اندازه ۲۰۰ میکرون (حدود ۷۵ میکرون) پودر شدند. بهمنظور کاهش میزان آلودگی، پس از هر مرحله پودر شدن، ماسه‌های کوارتزی آسیاب شدند. در ادامه، مقدار ۲۰ گرم از هر نمونه برای اندازه‌گیری عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی به آزمایشگاه‌های مربوطه ارسال شد. علاوه بر این، مقدار افت حرارتی (LOI) نیز با نگهداری نمونه‌ها در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت دو ساعت مشخص شد. برای آنالیز عناصر اصلی، از روش XRF و تهیه قرص‌های پودری استفاده شد. همچنین، جهت اندازه‌گیری عناصر کمیاب و

مواد و روش‌ها

این پژوهش شامل دو بخش مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی است. در بخش مطالعات صحرایی، واحدهای سنگی و افق‌های کانه‌دار شناسایی شده و از آن‌ها نمونه‌برداری شده است. در این راستا، علاوه بر تهیه نقشه زمین‌شناسی با مقیاس ۱:۵۰۰۰، بیش از ۱۰۰ نمونه جهت مطالعات سنگ‌شناسی، کانه‌نگاری و تجزیه‌های شیمیایی برداشت شد. در طی عملیات صحرایی، پارامترهایی نظیر امتداد، شب، ضخامت، ساخت و بافت کانه‌زایی و ارتباط آن با واحدهای سنگی و ساختارهای تکتونیکی اندازه‌گیری شدند. از میان نمونه‌های برداشت شده، ۱۲ مقطع نازک و ۳۳ مقطع نازک - صیقلی برای بررسی‌های سنگ‌شناسی و کانه‌نگاری تهیه و مطالعه شدند. پس از انجام مطالعات اولیه سنگ‌شناسی و کانه‌نگاری، برای آنالیزهای ژئوشیمیایی و اندازه‌گیری عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی (REE)، تعداد ۳۱ نمونه از توالی‌های آتش‌فشاری - رسوبی محدوده

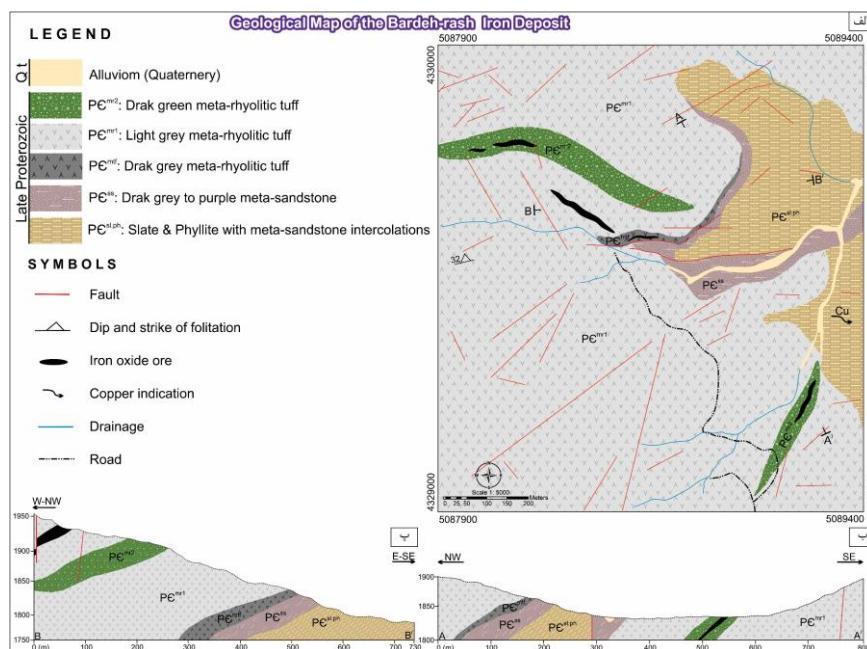
پروتوروزئیک پسین هستند. این توالی از قدیم به جدید شامل واحدهای اسلیت و فیلیت، ماسهسنگ‌های دگرگون شده و توف‌های ریولیتی با رنگ خاکستری تیره، خاکستری و سبز تیره که اغلب با همبُری عادی مشاهده می‌شوند. (شکل ۲). واحدهای آتشفشاری این مجموعه معادل سازند قره‌داش معرفی شده‌اند (Eftekhar-Nezhad et al., 1973; Omrani and Khabaznia, 2003) در ادامه به طور مختصر ویژگی‌های هریک از واحدهای سنگی کانسار مورد مطالعه توضیح داده شده است.

كمیاب خاکی، حدود ۰/۲ گرم از هر نمونه در محلوت لیتیم متابورات/ترابورات ذوب و سپس در اسید نیتریک حل شد.

بحث و نتایج

زمین‌شناسی محدوده

بر اساس نقشه زمین‌شناسی تهیه شده با مقیاس ۱:۵۰۰۰ در مساحت ۵ کیلومتر مربع (شکل ۲)، واحدهای سنگی برونزد یافته در محدوده کانسار آهن برده‌رش متشكل از توالی‌های آتشفشاری - رسوبی دگرگون شده متعلق به

شکل ۲: a: نقشه زمین‌شناسی کانسار آهنی، مطابق با نیمرخ 'A-A'; b: مقطع زمین‌شناسی از کانه‌زایی، مطابق با نیمرخ 'B-B'; c: مقطع زمین‌شناسی از کانه‌زایی، مطابق با نیمرخ 'A-A'.

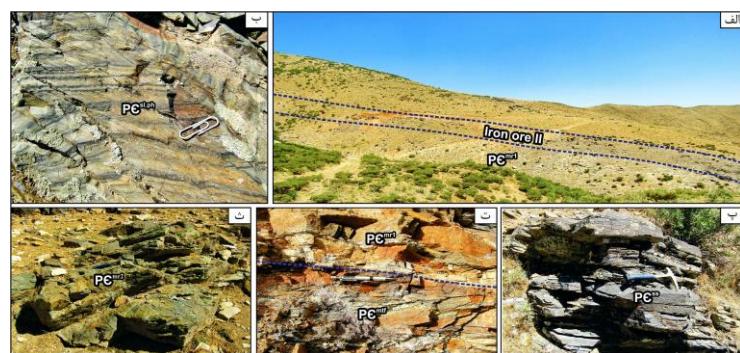
Fig. 2: a: Geological map of the Bardeh-Rash deposit at scale of 1:5,000; b: Geological cross-section of the mineralized zone along profile A–A'; c: Geological cross-section of the mineralized zone along profile B–B'.

بافت لپیدوبلاستیک - پورفیروبلاستیک با جهت‌یافته‌گی ترجیحی کوارتز و حضور کانی‌های ورقه‌ای شکل سریسیت و کلریت است. کوارتز به عنوان کانی پورفیروبلاست اصلی، خاموشی موجی نشان می‌دهد و در دانه‌های کوچک‌تر از ۱۰۰ میکرون در زمینه‌ای متشكل از تجمعات دانه‌ریز و کریپتوکریستالین کوارتز، فلدرسپار، کلسیت، لوکوکسن و کانی‌های ورقه‌ای شکل سریسیت و کلریت قرار دارد. اغلب پورفیروبلاست‌های کوارتز در راستای برگوارگی، کشیدگی و جهت‌یافته‌گی مشخصی از خود نشان می‌دهند؛ در حالی که کانی‌های ورقه‌ای سریسیت - موسکویت به صورت تیغک‌های جهت‌یافته و گاه به شکل ورقه‌های ظرفی تابدار

سنگ‌شناختی و کانی‌شناختی واحد اسلیت و فیلیت ($PC^{sl,ph}$): قدیمی‌ترین رخنمون‌های سنگی محدوده مورد مطالعه عمده‌ای از اسلیت و فیلیت همراه با میان‌لایه‌هایی از ماسهسنگ دگرگون شده با رنگ رخنمون خاکستری تشکیل شده است. فیلیت با ویژگی‌های شاخصی همچون تورق شدید و جلای برآق خاکستری شناخته شده و در برخی موارد، حاوی عدسی‌های سیلیسی سفیدرنگ با ضخامت سانتی‌متری هستند. به دلیل ماهیت نرم‌فرسای فیلیت، این سنگ‌ها مورفولوژی هموار داشته و در مقایسه با اسلیت، شواهد بیشتری از چین‌خوردگی را نشان می‌دهد (شکل ۳ ب). در مقیاس میکروسکوپی، فیلیت‌ها دارای

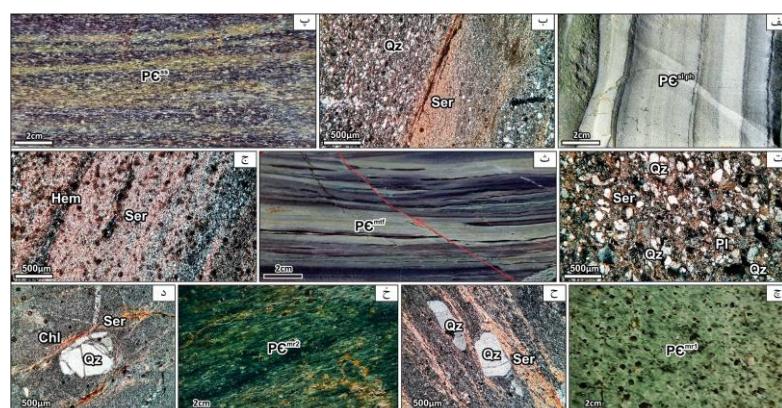
رنگ خاکستری روشن (PC^{mr1}): این واحد با رنگ خاکستری روشن، بیش از دو سوم گستره محدوده مورد مطالعه را پوشش داده است (شکل ۳ الف و ت و شکل ۴ ج). این واحد میزبان یک میان‌لایه از متأتوف ریولیتی با رنگ سبز تیره است. واحد PC^{mr1} دارای برگوارگی میلیونیتی بوده و در بخش زیرین، میزبان افق دوم (II) کانی‌سازی آهن است. این افق به عنوان افق اصلی کانی‌سازی آهن در کانسار برده‌رش شناخته می‌شود که این کانه‌زایی با طول حدود ۲۰۰ متر و ضخامتی بین ۰/۵ تا ۲/۵ متر در واحد متأتوف ریولیتی (PC^{mr1}) بروزد دارد (شکل ۳ الف). با توجه به مطالعات میکروسکوپی، پورفیروبلاست اصلی در این واحد سنگی، کوارتز با خاموشی موجی است که اندازه‌ای بین ۵۰۰ میکرون تا ۳ میلی‌متر دارد. این کانی در زمینه‌ای از تجمعات دانه‌ریز و کریپتوکریستالین از کوارتز، فلدسپار، کلسیت و کانی‌های رسی ورقه‌های سریسیت - موسکویت به صورت تیغک‌های جهت‌یافته و گاه ورقه‌های ظریف تاب‌دار، کوارتزها را احاطه کرده‌اند (شکل ۴ ح). واحد متأتوف ریولیتی با رنگ سبز تیره (PC^{mr2}): این واحد متتشکل از توف با ترکیب اسیدی (متاریولیت) است که به صورت یک میان‌لایه با رنگ سبز تیره و با ضخامت کمتر از ۵۰ متر در شمال غرب و جنوب‌شرق کانسار برده‌رش رخنمون دارد (شکل ۳ ث و شکل ۴ خ). این واحد میزبان افق سوم (III) ماده معدنی است که به صورت عدسی‌شکل، با ضخامت‌هایی بین ۰/۲ تا ۱/۵ متر تشکیل شده است. مطالعات میکروسکوپی نشان می‌دهد که نمونه‌های این واحد دارای درشت‌بلورهای کوارتز، با اندازه‌هایی کمتر از ۲/۵ میلی‌متر، در خمیره شیشه‌ای رخداد دارند. خمیره شیشه‌ای کم و بیش متتحمل شیشه‌زدایی شده و اساساً از کانی‌های کریپتوکریستالین کوارتز همراه با مقادیر فرعی کلریت، سریسیت و کانی‌های رسی تشکیل شده است. پورفیروبلاست‌های کوارتز، خاموشی موجی نشان داده و در اثر تنש‌های اعمال شده دچار خردشده‌گی، بلور مجدد و کشیدگی شده‌اند. فضای بین کشیدگی‌ها نیز توسط سریسیت پر شده است. در مقاطع مطالعه شده، مقادیر قابل توجهی از کانی‌های ورقه‌ای سریسیت، به صورت تیغک‌های جهت‌یافته و نیز ورقه‌های ظریف تاب‌دار، کوارتزها را احاطه کرده‌اند (شکل ۴ د).

که پیرامون پورفیروبلاست‌ها را دربر گرفته‌اند، قابل مشاهده هستند (شکل ۴ الف و ب). واحد ماسه‌سنگ دگرگون شده (PC^{ss}): این واحد به صورت نواری با ضخامت کمتر از ۱۰ متر در نیمه شمالی محدوده رخنمون دارد (شکل ۳ پ) و عمدها از ماسه‌سنگ‌های دگرگون شده با رنگ خاکستری تیره تا ارغوانی تشکیل شده است (شکل ۴ پ). براساس مطالعات میکروسکوپی، ترکیب اصلی سنگ را بلورهای کوارتز همراه با مقادیر فرعی پلاژیوکلاز و فلدسپار آلکالن تشکیل داده‌اند. اجزای آواری ذکر شده، دارای گردشده‌گی متوسط و جورشده‌گی ضعیف تا متوسط بوده و در سیمانی از سریسیت، کلریت، کوارتز و کانی‌های رسی جای ۵۰۰ میکرون دارند، خاموشی موجی نشان می‌دهند و از کوارتزهای موجود در سیمان، که اغلب به صورت رشد توأم و با بافت کریپتوکریستالین ظاهر شده‌اند، متمایز هستند. علاوه بر کانی‌های فلزیک، تیغک‌ها و ریزبلورهای سریسیت به صورت بلورهای فیبری و ورقه‌ای شکل، ۵ تا ۱۰ درصد از سطح نمونه را پوشش داده‌اند (شکل ۴ ت). واحد متأتوف ریولیتی با رنگ خاکستری تیره تا ارغوانی (PC^{mtf}): این واحد به صورت نواری باریک با ضخامت کمتر از ۱۰ متر در نیمه شمالی محدوده رخنمون دارد که میزبان افق اول (I) کانی‌سازی آهن است. این واحد از متأتوفهای ریولیتی با رنگ خاکستری تیره تا ارغوانی تشکیل شده (شکل ۳ ت) و به خوبی ساخت و بافت لایه‌بندی و نواری - لامینه‌ای ناشی از نهشت خاکسترها آتش‌نشانی در یک محیط رسوبی را نمایش می‌دهد (شکل ۴ ث). بررسی‌های میکروسکوپی نشان می‌دهد که این نمونه یک توف شیشه‌ای بسیار ریزدانه است که عمدها از کانی‌های فلزیک، شامل کوارتز به عنوان فاز غالب و مقادیر فرعی فلدسپار آلکالن و پلاژیوکلاز، در اندازه‌های کمتر از ۱۵۰ میکرون تشکیل شده است. خمیره سنگ از خاکستر (شیشه) تشکیل شده که کم و بیش متتحمل شیشه‌زدایی شده و اساساً از کوارتزهای کریپتوکریستالین همراه با مقادیر فرعی سریسیت، کانی‌های کدر و کانی‌های رسی تشکیل شده است. در بخش‌هایی از نمونه، نوارهای ظریف غنی از کانی‌های ریزبلور اکسید آهن و کوارتز قابل مشاهده است. میزان فراوانی کانه‌های کدر در این نوارها بین ۱۰ تا ۲۰ درصد برآورده می‌شود (شکل ۴ ج). واحد متأتوف ریولیتی با

شکل ۳: a: دورنمایی از رخنمون کانی‌سازی آهن در افق دوم (II)، که به صورت چینه‌سان در واحد متابوتوف ریولیتی (PC^{mrl}) رخداد دارد (جهت دید به سمت شمال)؛ b: تصویری از رخنمون بخش فیلیتی متعلق به واحد اسلیت و فیلیت ($PC^{sl,ph}$)؛ c: تصویر رخنمون از واحد ماسه‌سنگی دگرگون شده (PC^{ss})؛ d: تصویری از رخنمون واحد متابوتوف ریولیتی با رنگ خاکستری تیره تا ارغوانی (PC^{mtf}) و واحد متابوتوف ریولیتی با رنگ خاکستری روشن (PC^{mrl})؛ e: تصویری از رخنمون واحد توف متاریولیتی با رنگ سبز تیره (PC^{mr2}).

Fig. 3: a: Overview of the iron mineralization outcrop in the second horizon (II), occurring as stratiform mineralization within the metarhyolitic tuff unit (PC^{mrl}) (view direction: north); b: Outcrop view of the phyllitic section belonging to the slate–phyllite unit ($PC^{sl,ph}$); c: Outcrop of the metamorphosed sandstone unit (PC^{ss}); d: Outcrop showing the dark gray to purple metarhyolitic tuff unit (PC^{mtf}) alongside the light gray metarhyolitic tuff unit (PC^{mrl}); e: Outcrop of the dark green metarhyolitic tuff unit (PC^{mr2}).

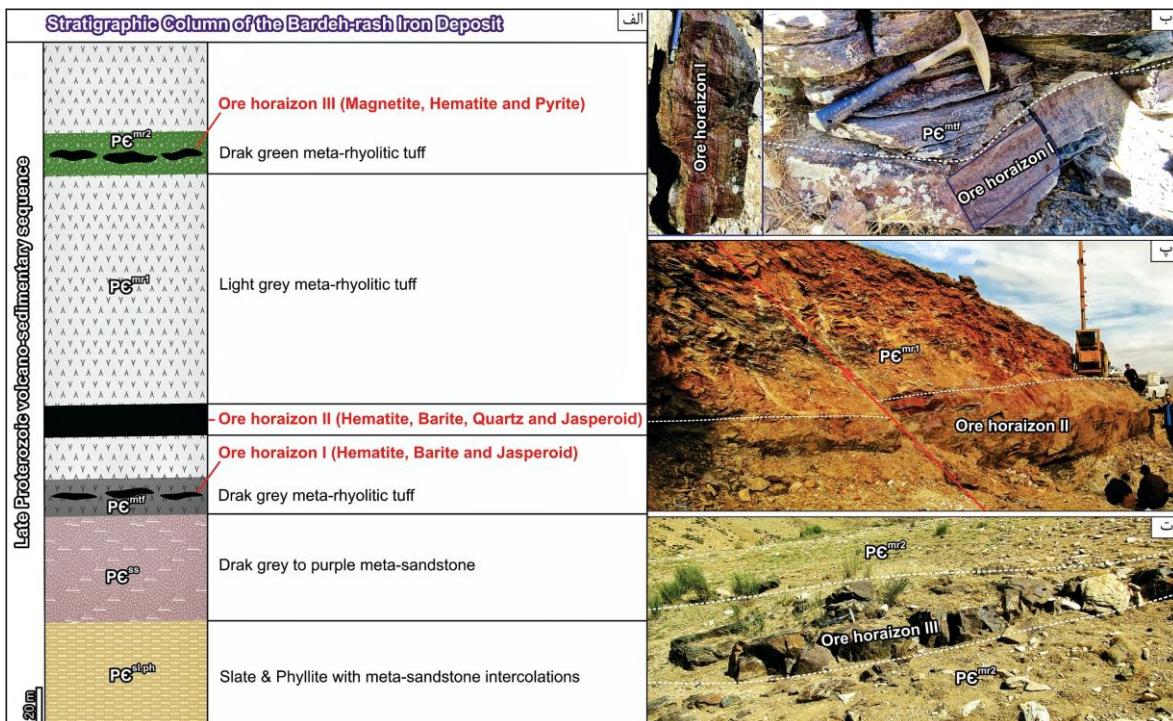
شکل ۴: a: تصویر نمونه دستی از بخش فیلیتی متعلق به واحد اسلیت و فیلیت ($PC^{sl,ph}$) در کانسار برده‌رش؛ b: تصویر میکروسکوپی از واحد اسلیت - فیلیت در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL)؛ c: تصویر نمونه دستی از واحد متاسندستون دگرگون شده (PC^{ss})؛ d: تصویر میکروسکوپی از واحد متاسندستون دگرگون شده در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL)؛ e: تصویر نمونه دستی از واحد متابوتوف ریولیتی با رنگ خاکستری روشن (PC^{mrl})؛ f: تصویر میکروسکوپی از واحد متابوتوف ریولیتی در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL)، که کانی‌سازی آهن (تیره‌رنگ)؛ g: تصویر میکروسکوپی از واحد متابوتوف ریولیتی در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL)، همراه با نوارهای غنی از اکسیدهای آهن (تیره‌رنگ)؛ h: تصویر میکروسکوپی از واحد متابوتوف ریولیتی (PC^{mrl}) در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL)؛ i: تصویر نمونه دستی از واحد متابوتوف ریولیتی با رنگ سبز تیره (PC^{mr2})؛ j: تصاویر میکروسکوپی از واحد متابوتوف ریولیتی (PC^{mr2}) در نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL) (علایم اختصاری کانی‌ها - Qz - کوارتز؛ Pl - پلاژیوکلاز؛ Ser - سریسیت؛ Chl - چلرایت؛ Hem - هماتیت). علایم اختصاری کانی‌ها از ویتنی و اوونز (Whitney and Evans, 2010) اقتباس شده‌اند.

Fig. 4: a: Hand specimen of the phyllitic section from the slate–phyllite unit ($PC^{sl,ph}$) in the Bardeh-Rash deposit; b: Photomicrograph of the slate–phyllite unit under cross-polarized light (XPL); c: Hand specimen of the metamorphosed metasandstone unit (PC^{ss}); d: Photomicrograph of the metamorphosed metasandstone unit under cross-polarized light (XPL); e: Hand specimen of the metarhyolitic tuff unit (PC^{mtf}), showing iron oxide-rich (dark) bands; f: Photomicrograph of the metarhyolitic tuff unit under cross-polarized light (XPL), exhibiting disseminated and banded iron mineralization textures; g: Hand specimen of the light gray metarhyolitic tuff unit (PC^{mrl}); h: Photomicrograph of the metarhyolitic tuff unit (PC^{mrl}) under cross-polarized light (XPL); i: Hand specimen of the dark green metarhyolitic tuff unit (PC^{mr2}); j: Photomicrographs of the metarhyolitic tuff unit (PC^{mr2}) under cross-polarized light (XPL). Abbreviations: Qz – Quartz; Pl – Plagioclase; Ser – Sericite; Chl – Chlorite; Hem – Hematite. Mineral abbreviations are adopted from Whitney and Evans (2010).

میزبان کانی‌سازی در هریک از افق‌ها متفاوت بوده و به طور کلی شامل متاتوف رویولیتی با رنگ خاکستری تیره (PC^{mtf}) (شکل ۵ ب)، متاتوف رویولیتی با رنگ خاکستری روشن (PC^{mr1}) (شکل ۵ پ) و متاتوف رویولیتی با رنگ سبز تیره (PC^{mr2}) است (شکل ۵ ت) که به ترتیب میزبان افق اول (I)، افق دوم (II) و افق سوم (III) کانی‌سازی آهن می‌باشند.

افق‌های کانه‌زایی و ساخت و بافت کانسنگ

براساس مطالعات صحرایی، کانی‌سازی آهن در کانسار برده‌رش عمدتاً به صورت کانسنگ هماتیتی و به شکل چینه‌سان در سه افق مختلف در واحدهای آتشفشنی - رسوبی اسیدی (توفهای رویولیتی) تشکیل شده است (شکل ۵ الف). با توجه به تعدد افق‌های کانه‌دار، سنگ

شکل ۵: الف: موقعیت افق‌های کانسنگ آهن در توالی چینه‌شناسی کانسار آهن برده‌رش؛ دید به سمت شمال شرق؛ ب: نمایی نزدیک از برونزد افق اول (I) کانسنگ آهن در واحد متاتوف رویولیتی به رنگ خاکستری تیره تا ارغوانی (PC^{mtf})؛ پ: نمای نزدیک از برونزد افق دوم (II) کانسنگ آهن در واحد متاتوف رویولیتی به رنگ خاکستری روشن (PC^{mr1})؛ ت: نمای نزدیک از برونزد افق سوم (III) کانسنگ آهن در واحد متاتوف رویولیتی سبز تیره (PC^{mr2}).

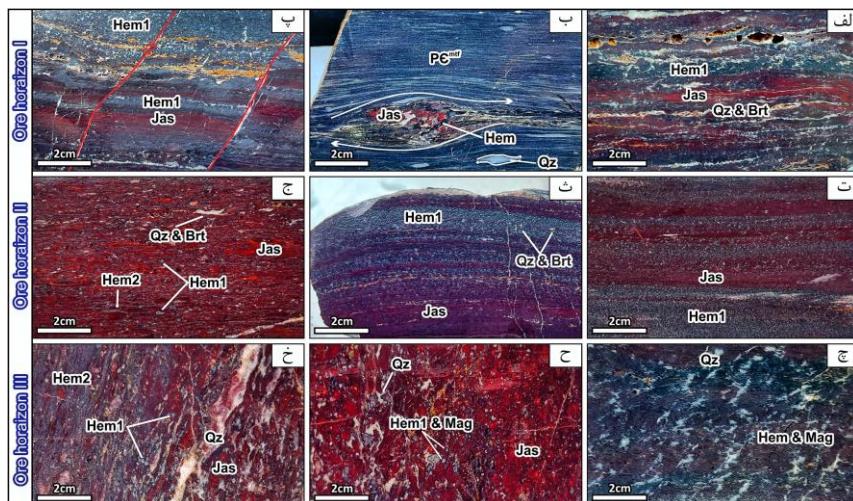
Fig. 5: a: Position of the iron ore horizons within the stratigraphic succession of the Bardeh-Rash iron deposit; view toward the northeast; b: Close-up view of the outcrop of the first iron ore horizon (I) hosted in the dark gray to purple metarhyolitic tuff unit (PC^{mtf}); c: Close-up view of the outcrop of the second iron ore horizon (II) hosted in the light gray metarhyolitic tuff unit (PC^{mr1}); d: Close-up view of the outcrop of the third iron ore horizon (III) hosted in the dark green metarhyolitic tuff unit (PC^{mr2}).

دگرشکلی پس از تشکیل، به صورت بودین‌شدگی، ظهور فاپریک‌های C و S (شکل ۶ ب) و در برخی موارد چین‌خوردگی و گسل خوردگی در کانسنگ نواری (شکل ۶ پ) قابل مشاهده است. افق دوم (II)، که ذخیره اصلی آهن در کانسار برده‌رش را در بر می‌گیرد، با ژئومتری چینه‌سان در واحد متاریولیت خاکستری روشن (PC^{mr1}) تشکیل شده است. این افق با طولی بالغ بر ۲۰۰ متر و ضخامتی بین ۰/۵ تا ۲/۵ متر رخمنون دارد (شکل ۵ الف و پ). کانه اصلی این افق، هماتیت است که باریت و کوارتز، کانی‌های باطله

کانه‌زایی آهن در افق اول (I) با ژئومتری لایه‌ای و چینه‌سان، با طول بالغ بر ۲۰ متر و ضخامت ۱۰ تا ۴۰ سانتی‌متر در واحد متاتوف رویولیتی خاکستری تیره‌رنگ (PC^{mtf}) برونزد دارد (شکل ۵ الف و ب). این کانه‌زایی هم‌راستا با برگوارگی سنگ میزبان بوده و کانه اصلی آن، هماتیت با ساخت و بافت غالب نواری است (شکل ۶ الف). در این افق کانه‌زایی، نوارهای متنابض هماتیت - باریت و ژاسپیر وئید به چشم می‌خورند که نشانگ شرایط نهشت در یک محیط آتشفشنی - رسوبی است. شواهد دگرگونی و

حدود ۳۰ و ۵۰ متر و ضخامت‌های $\frac{1}{5}$ تا $\frac{1}{2}$ متر رخنمون دارند (شکل‌های ۵ الـ ت). کانه‌های اصلی در این افق کانسنسگی از مگنتیت و هماتیت در همراهی با کوارتز و مقادیر جزئی پیریت تشکیل شده‌اند (شکل ۶ چ). این کانه‌زایی نیز پس از تشکیل متحمل دگرگونی و دگرشکلی شده و توسط رگچه‌های کوارتزی قطع شده است (شکل ۶ ح و خ).

همراه هستند. مشاهدات صحرایی سبب شناسایی ساخت و بافت‌های توده‌ای، نواری - لامینه‌ای و دانه‌پراکنده در این افق شده است (شکل ۶ت، ث و ج). افق سوم (III) کانه‌زایی آهن در کانسار برده‌رش، به صورت دو رخمنون لایه‌ای - عدسی شکل در واحد متألف ریولیتی سیز تیره‌رنگ ($P\text{C}^{\text{mr}2}$) در شمال‌غرب و جنوب‌شرق محدوده مورد مطالعه بروز نزد دارد. در این افق، کانسنگ‌های آهن در طول‌های

شکل ۶: تصاویر نمونه دستی از ساخت و بافت‌های مختلف کانی‌سازی آهن در افق‌های اول، دوم و سوم؛ الف: ساخت نواری در کانسنگ آهن افق اول، که از تناوب نوارهای سیاه رنگ هماتیت با کوارتز و باریت به رنگ سفید و ژاسپر وئیدهای قرمز رنگ تشکیل شده است؛ ب: چین خوردگی نوارهای هماتیت و ژاسپر وئید تحت تأثیر فشار اعمالی در سنگ میزان متألف رویلیتی، که منجر به تغییرات شکل و انحراف در نوارهای هماتیت و ژاسپر وئید شده است؛ پ: جابجایی نوارهای هماتیت و ژاسپر وئید (افق اول کانسنگ آهن) در اثر گسل خوردگی؛ ت، ث و ج: بافت نواری در کانسنگ آهن افق دوم، که عمدتاً از تناوب نوارهای هماتیت، ژاسپر وئیدهای قرمز رنگ و باریت تشکیل شده است؛ ج: کانی‌سازی هماتیت و مگنتیت با بافت توده‌ای از افق سوم کانسنگ آهن؛ ح: هماتیت و مگنتیت با بافت دانه‌پراکنده در زمینه ژاسپر وئیدی از افق سوم ماده معدنی؛ خ: دگرشکلی در نوارهای هماتیتی و ژاسپر وئیدی، که موجب تشکیل بافت کاتاکلاستیک و رخداد رگجهای کوارتزی شده است (علایم اختصاری کانی‌ها Qz - کوارتز؛ Brt - باریت؛ Jas - ژاسپر وئید؛ Mag - مگنتیت؛ Hem - هماتیت). علایم اختصاری کانی‌ها از ویتنی و اوائز (Whitney and Evans, 2010) اقتباس شده‌اند.

Fig. 6: Hand specimen images showing various textures and structures of iron mineralization from the first, second, and third horizons: a: Banded texture in the iron ore of the first horizon, characterized by alternating black hematite bands with white quartz and barite, as well as red jasperoid layers; b: Folding of hematite and jasperoid bands due to compressive stress imposed on the metarhyolitic host rock, leading to deformation and deflection of the hematite and jasperoid bands; c: Displacement of hematite and jasperoid bands (first iron ore horizon) as a result of faulting; d, e, f: Banded texture in the second iron ore horizon, mainly composed of alternating layers of hematite, red jasperoid, and barite; g: Massive texture of hematite and magnetite mineralization from the third iron ore horizon; h: Disseminated texture of hematite and magnetite grains within a jasperoidal matrix from the third ore horizon; i: Ductile deformation in hematite and jasperoid bands, resulting in cataclastic textures and the formation of quartz veinlets. (Mineral abbreviations: Qz – Quartz; Brt – Barite; Jas – Jasperoid; Mag – Magnetite; Hem – Hematite). Abbreviations follow Whitney and Evans (2010).

نوارهای غنی از همایت در تناوب با نوارهای غنی از کوارتز و با بت دیده م-شمند (شکا ۷ الف).

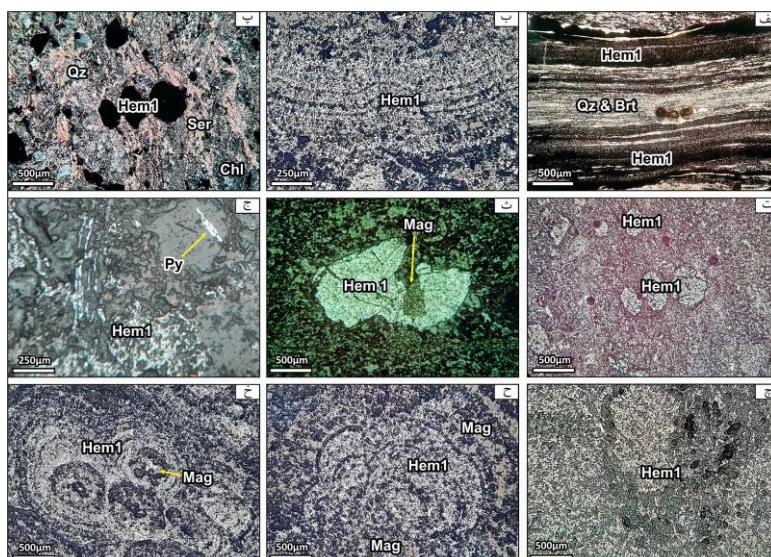
ضخامت این نوارها معمولاً از کمتر از یک میلی‌متر تا یک سانتی‌متر متغیر بوده و گاه پس از تشکیل، تحت تأثیر

ساخت و بافت‌های اولیه در افق‌های کانسنسنگی نشان‌دهنده همزمانی تشکیل ماده معدنی با سنگ درونگیر آن هستند. بافت نواری - لایه‌ای یکی از انواع بافت‌های مرتبط با مراحل اولیه تهنشیت ماده معدنی در کانسسار برده‌ررش است که

کانسار برده‌رش است که در آن هماتیت و مگنتیت به صورت هم‌رشد، بیش از ۵۰ درصد حجم کانسنگ را شامل می‌شوند (شکل ۷ ج).

بافت گل کلمی (کلوفرم) نیز عمده‌اً در مقاطع میکروسکوپی دیده می‌شود، به گونه‌ای که کانی‌های مگنتیت در هسته‌ی مرکزی مجموعه‌های اکسید آهنی قرار گرفته و توسط نوارهای ظریف هماتیت - مگنتیت احاطه شده‌اند (شکل ۷ ح و خ).

دگرگونی و دگرشکلی متتحمل برگوارگی، بودین شدگی، خرد شدگی و گاه چین خوردگی شده‌اند (شکل ۶). بافت دانه‌پراکنده از دیگر بافت‌های شاخص است که در آن دانه‌های هماتیت، هماتیت و مگنتیت و با فراوانی جزئی هماتیت و پیریت به طور پراکنده در متن سنگ میزبان حضور داشته و ارتباطی با شکستگی‌ها نشان نمی‌دهند. این بافت بیشتر در نمونه‌های کم عیار مشاهده شده و نشانه‌ای از تنه‌نشست اولیه ماده معدنی است (شکل ۷ پ، ت، ث و ج). بافت توده‌ای از دیگر بافت‌های رایج در افق‌های II و III

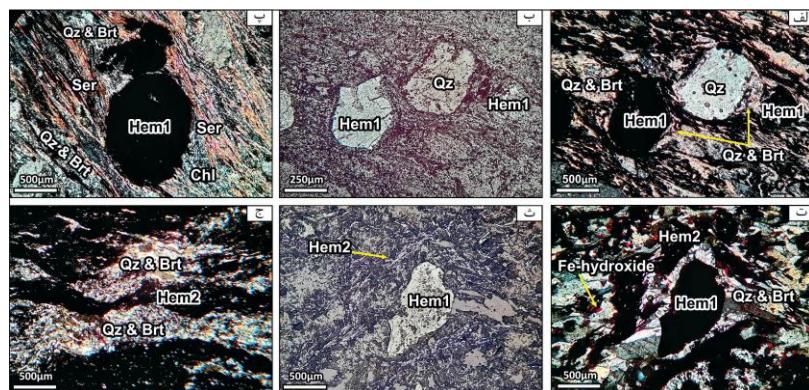

شکل ۷: تصاویر میکروسکوپی از ساخت و بافت‌های اولیه از نمونه‌های کانه‌دار افق‌های اول، دوم و سوم؛ a: ساخت نواری هماتیت، کوارتز و باریت از افق دوم کانسنگ آهن، در نور عموری با نیکول‌های متقاطع (XPL); b: ساخت نواری هماتیت از افق دوم کانسنگ آهن در نور انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL); c: هماتیت‌های دانه‌پراکنده در نور عموری با نیکول‌های متقاطع (XPL); d: همان تصویر "پ" در نور انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL); e: تصویر هماتیت و مگنتیت دانه‌پراکنده در نور انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL); f: تصویر هماتیت و پیریت در نور انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL); g: تصویر میکروسکوپی از بافت گل کلمی (کلوفرم) در کانسنگ‌های آهن افق سوم، در این تصاویر کانه‌های مگنتیت به عنوان هسته رخداد داشته و نوارهای ظریف هماتیت - مگنتیت آن را احاطه کرده‌اند. (علایم اختصاری کانی‌ها Qz - کوارتز؛ Brt - باریت؛ Chl - کلریت؛ Mag - مگنتیت؛ Hem - هماتیت). علایم اختصاری کانی‌ها از ویتنی و اوائز (Whitney and Evans, 2010) اقتباس شده‌اند.

Fig. 7: Photomicrographs illustrating primary textures and structures from ore-bearing samples of the first, second, and third horizons: a: Banded texture of hematite, quartz, and barite from the second iron ore horizon under transmitted light with crossed nicols (XPL); b: Banded hematite texture from the second iron ore horizon under reflected light with parallel nicols (PPL); c: Disseminated hematite grains under transmitted light with crossed nicols (XPL); d: Same field as c: under reflected light with parallel nicols (PPL); e: Disseminated hematite and magnetite grains under reflected light with parallel nicols (PPL); f: Hematite and pyrite grains under reflected light with parallel nicols (PPL); g: Photomicrograph of massive hematite texture under reflected light with parallel nicols (PPL) showing colloform (botryoidal) textures from iron ores of the third horizon. In these images, magnetite forms the core, surrounded by delicate concentric bands of hematite and magnetite. (Mineral abbreviations: Qz – Quartz; Brt – Barite; Chl – Chlorite; Mag – Magnetite; Hem – Hematite). Abbreviations follow Whitney and Evans (2010).

کم‌فشار، عمدتاً در بلورهای کوارتز دیده می‌شود. این بافت اغلب با سایه‌فشاری همراه بوده و به خصوص در حاشیه بلورهای درشت کوارتز و هماتیت، ریزبلورهای کوارتز و باریت تشکیل می‌شوند (شکل ۸ ت و ث). علاوه بر این، خاموشی موجی که ناشی از تنש‌های تکتونیکی و تغییر شکل شبکه بلورین کانی‌ها است، در حاشیه بسیاری از هماتیت‌های دانه‌پراکنده اولیه (Hem1) و کانی‌های همراه در افق‌های دوم و سوم مشاهده می‌شود و نشان‌دهنده تأثیر دگرگونی و دگرشکلی بر حوضه میزان کانه‌زایی است که حاصل آن تشکیل بلورهای سوزنی شکل هماتیت (Hem2) است (شکل ۸ ث و ج).

در افق‌های کانستگی، تحت تأثیر فرایندهای دگرگونی و عملکرد پهنه‌های برشی، شواهدی از فایبریک‌های دگرشکلی مشاهده می‌شود. بافت سایه‌فشاری اطلاعات ارزشمندی از تاریخچه دگرگیختی سنگ ارائه می‌کند، به‌گونه‌ای که در اثر تنش، دانه‌های سخت‌تر باعث تغییر در میدان تنش شده و در نواحی کوتاه‌شدگی، انحلال فشاری رخ می‌دهد، در حالی که در نواحی کششی، درزهای کششی همراه با رشد کانی‌های جدید مانند کوارتز، باریت (شکل ۸ الف و ب)، سریسیت - موسکوویت و هماتیت مشاهده می‌شود (شکل ۸ پ). بافت طویل‌شدگی نیز نتیجه اعمال فشار جهت‌دار بوده و در اثر تبلور مجدد کانی‌ها در نواحی

شکل ۸: تصاویر میکروسکوپی از ساخت و بافت‌های دگرشکلی کانه‌زایی آهن در افق‌های اول، دوم و سوم: الف، ب و پ: تصاویر میکروسکوپی از هماتیت‌های نسل اول به همراه کوارتز، که در سایه فشاری آن‌ها کوارتز و باریت تشکیل شده است. به ترتیب در دو نور عبوری با نیکول‌های مقاطع (XPL) و انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL); ت و ث: تصاویر میکروسکوپی (به ترتیب در دو نور عبوری با نیکول‌های متقاطع (XPL) و انعکاسی با نیکول‌های موازی (PPL)) از بافت کاتاکلاستیک حاصل از خرد شدگی در کانی هماتیت. در سایه فشاری هماتیت (XPL)، کانی‌های کوارتز و باریت تشکیل شده‌اند و هماتیت‌های سوزنی شکل نسل دوم (Hem2) که در اثر فرایند دگرشکلی تشکیل شده‌اند، هماتیت‌های نسل اول را دور زده‌اند؛ ج: بودین‌شدگی و طویل‌شدگی در کانی‌های کوارتز، باریت و هماتیت در نور عبوری (XPL). علایم اختصاری کانی‌ها Qz - کوارتز؛ Brt - باریت؛ Fe-hydroxide - ترکیبات اکسیدی آهن؛ Mag - مگنتیت؛ Hem - هماتیت؛ Ser - سریسیت. علایم اختصاری کانی‌ها از ویتنی و اونز (Whitney and Evans, 2010) اقتباس شده‌اند.

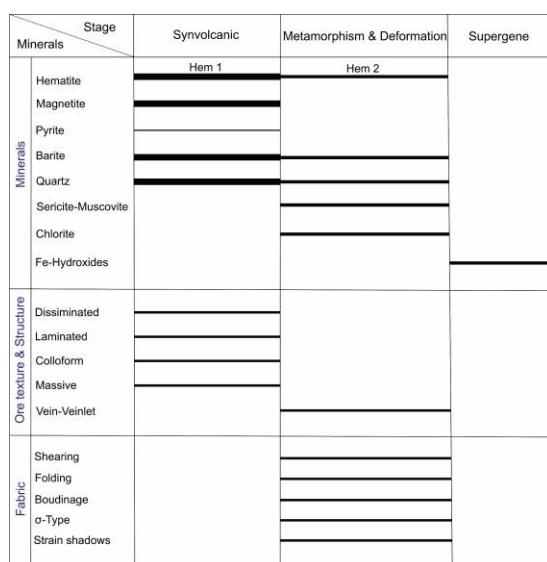
Fig. 8: Photomicrographs of deformation-related textures and structures in iron mineralization from the first, second, and third horizons: a, b, c: Photomicrographs of first-generation hematite (Hem1) associated with quartz, showing pressure shadow zones where quartz and barite have precipitated. Images are shown respectively under transmitted light with crossed nicols (XPL) and reflected light with parallel nicols (PPL); d, e: Photomicrographs (respectively in transmitted light with crossed nicols (XPL) and reflected light with parallel nicols (PPL)) illustrating cataclastic texture resulting from brittle deformation in hematite. Quartz and barite have crystallized in the pressure shadows of first-generation hematite (Hem1), and second-generation acicular hematite (Hem2), formed during deformation, wraps around the earlier hematite grains; f: Boudinage and elongation structures in quartz, barite, and hematite under transmitted light (XPL). (Mineral abbreviations: Qz – Quartz; Brt – Barite; Fe-hydroxide – Iron oxides; Mag – Magnetite; Hem – Hematite; Ser – Sericite). Abbreviations follow Whitney and Evans (2010).

هماتیت کانه اصلی آهن در هر سه افق معدنی بوده و در افق‌های اول (I) و دوم (II) تنها کانه فلزی است. این کانی با فراوانی ۱۰ تا ۸۰ درصد از حجم کل ماده معدنی، با بافت‌های دانه‌پراکنده، نواری - لامینه‌ای، توده‌ای و رگه -

کانی‌شناسی، کانه‌زایی و توالی پاراژنزی کانه‌زایی آهن در کانسار برده‌رش، با کانی‌شناسی اصلی هماتیت و مگنتیت، همراه با کانی‌های باریت، کوارتز، سریسیت، کلریت و پیریت در سه افق معدنی رخ داده است.

هیدروکسیدهای آهن تبدیل شده و اغلب همراه با کوارتز و هماتیت دیده می‌شوند. مراحل کانه‌زایی کانسار برده‌رش شامل سه مرحله اصلی است که براساس مطالعات کانی‌شناسی و بررسی روابط بافتی تفکیک شده‌اند (شکل ۹). مرحله نخست، کانه‌زایی چینه‌سان و همزمان با تشکیل متاتوفه‌های ریولیتی میزبان است که با تشکیل هماتیت در همراهی با کوارتز و باریت در افق‌های (I) و (II)، هماتیت (III)، مگنتیت و مقادیر جزئی پیریت در افق (Hem1)، مشخص می‌شود. این مرحله با بافت‌های دانه‌پراکنده، نواری - لامینه، توده‌ای و کلوفرم همراه است. مرحله دوم کانه‌زایی همزمان با دگرگونی و دگرشکلی حاکم بر منطقه رخ داده است. در این مرحله، ساختارهایی همچون چین‌خوردگی و بودین‌شدگی در نوارهای کانه‌دار، ساختارهای سیگما و رشد بلورهای هماتیت در سایه‌فشاری شکل گرفته‌اند. همچنین، تغییرات دگرشکلی در مقیاس‌های ماکروسکوپی و میکروسکوپی شامل تبلور مجدد کوارتز، تشکیل هماتیت نسل دوم و توسعه برگوارگی‌ها در اطراف بلورهای هماتیت و مگنتیت رخ داده است. مرحله سوم کانه‌زایی شامل هوازدگی و اکسایش کانه‌های اکسیدی (هماتیت و مگنتیت) و پیریت است که به تشکیل ترکیبات هیدروکسیدی آهن منجر شده است. توالی پاراژنزی این کانسار نشان‌دهنده تأثیر رویدادهای زمین‌شناختی مختلف از جمله دگرگونی، دگرشکلی و فرایندهای سطحی در تکامل سیستم کانه‌زایی است.

رگچهای رخداد دارد (شکل ۷ و ۸). مگنتیت در افق سوم کانسنسی با فراوانی ۱۰ تا ۳۰ درصد و با بافت‌های دانه‌پراکنده، قشرگون (Crustified)، نواری و توده‌ای قابل مشاهده است (شکل ۷ و ۸). باریت به همراه کوارتز یکی از فراوان‌ترین کانی‌های باطله همراه در افق‌های (I) و (II) بوده و با فراوانی ۵ تا ۳۰ درصد در اندازه‌های کمتر از ۷۰۰ میکرون مشاهده می‌شود (شکل ۸). در کانسار برده‌رش، دو نسل مختلف باریت تشکیل شده است که نسل اول همزمان با هماتیت و کوارتز اولیه رشد کرده (شکل ۷ الف) و نسل دوم تأخیری‌تر بوده و معمولاً در سایه‌فشاری هماتیتها تشکیل شده یا آن‌ها را دور زده است (شکل ۸). کوارتز با فراوانی ۲۰ تا ۶۰ درصد، فراوان‌ترین کانی باطله در افق‌های (I) و (II) است که تحت تأثیر فرایندهای تکتونیکی، به صورت بلورهایی با خاموشی موجی و بلورهای شکسته و خردشده مشاهده می‌شود. سریسیت و کلریت به عنوان محصولات دگرگونی و دگرشکلی در افق‌های کانه‌زایی رخداد دارند. سریسیت با فراوانی بیشتر (۱ تا ۵ درصد) در سایه‌فشاری هماتیتها اولیه و پورفیروبلاست‌های کوارتز تشکیل شده است. این کانی‌ها همچنین به صورت بلورهای طویل، کشیده و فیبری در امتداد صفحات برگوارگی حاصل از دگرگونی مشاهده می‌شوند. پیریت تنها کانه سولفیدی تشکیل شده در کانسار برده‌رش است که فقط در افق سوم با فراوانی جزئی (کمتر از یک درصد) رخداد دارد (شکل ۷). بخشی از بلورهای پیریت، در اثر هوازدگی به

شکل ۹: نمودار توالی پاراژنتیکی، توزیع نسبی و ویژگی‌های ساخت و بافت کانی‌ها در کانسار آهن برده‌رش.

Fig. 9: Paragenetic sequence diagram illustrating the relative distribution and textural-structural characteristics of minerals in the Bardeh-Rash iron deposit.

آتشفشاری PC^{mr1} و ۵ نمونه از کانسنگ‌های آهن‌دار (۴ نمونه از افق II و یک نمونه از افق III) با استفاده از روش ICP-MS برای ۵۶ عنصر در آزمایشگاه شرکت مطالعات مواد معدنی زرآزما آنالیز شدند. نتایج آنالیزهای شیمیایی سنگ‌های میزبان و افق‌های معدنی در کانسار بردبرش در جدول‌های ۱ و ۲ به تفصیل آمده است.

ژئوشیمی کانسار

به منظور تعیین فراوانی اکسیدهای اصلی، عناصر فرعی و کمیاب، ۹ نمونه از واحدهای آتشفشاری (۷ نمونه از واحد PC^{mr1} و ۲ نمونه از واحد PC^{mr1}) و از کانسنگ‌های آهن‌دار افق II (۱۰ نمونه) و افق III (۲ نمونه) برداشت و به روش XRF در آزمایشگاه بخش زمین‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس آنالیز شدند. در همین راستا، ۵ نمونه از واحد

جدول ۱: نتایج تجزیه شیمیایی نمونه‌های برداشت شده از واحدهای متاتوف ریولیتی در کانسار بردبرش به روش XRF. مقدار اکسیدهای اصلی به صورت درصد وزنی (Wt%) و سایر عناصر به صورت گرم در تن (ppm) گزارش شده‌اند.

Table 1: Geochemical analysis results of samples collected from metarhyolitic units in the Bardeh-Rash deposit, obtained using XRF method. Major oxide concentrations are reported in weight percent (Wt%), while trace and rare elements are reported in parts per million (ppm).

Sample	Kz-01	Kz-04	Kz-08a	Kz-11	PC^{mr1}	Kz-13b	Kz-315	Kz-316	Kz-314	Kz-318
Name										
Al_2O_3	11.29	10.02	12.49	11.06	11.60	11.37	13.63	10.5	13.86	
BaO	0.044	0.041	0.039	0.03	0.077	0.051	0.064	0.031	0.038	
CaO	0	1.06	1.16	0	0	0.37	0.27	0.27	0.23	
Fe_2O_3	1.33	3.11	1.51	2.81	0.97	3.57	4.18	3.8	3.67	
K_2O	4.86	1.21	4.15	3.40	6.55	5.64	3.15	2.51	4.53	
Na_2O	1.60	3.19	1.84	0.33	0.13	1.74	2.30	1.05	0.51	
MgO	0.67	1.25	0.84	1.90	0.64	1.80	0.98	1.39	2.24	
MnO	0	0.11	0.03	0.01	0	0.05	0.01	0	0.08	
P_2O_5	0.05	0.07	0.007	0.06	0.005	0.28	0.14	0.09	0.18	
SiO_2	78.73	77.88	75.73	77.81	78.54	75.73	72.95	71.5	72.00	
SO_3	0.02	0.03	0.06	0.01	0.02	0.04	0.04	0.05	0.03	
TiO_2	0.13	0.37	0.08	0.12	0.06	0.45	0.46	0.17	0.12	
L.O.I	1.19	1.58	1.95	2.4	1.34	1.84	1.76	0.51	2.34	
Total	99.91	99.92	99.98	99.94	99.93	99.52	99.934	91.87	99.828	
Ce			0.03			0	0	0	0	
Cl	0.01	0.008	0.004	0.008	0	0	0	0.007	0.006	
Cr	0	0	0	0	0	0.01	0.007	0	0	
Ga	0.002	0	0	0	0	0	0	0	0.002	
Ni	0	0.005	0.005	0.004	0	0.007	0.007	0	0	
Rb	0.01	0.004	0.01	0.009	0.015	0.007	0.007	0.003	0.01	
Sr	0.006	0.006	0.003	0.001	0.003	0.005	0.004	0	0	
Zn	0.002	0.004	0.004	0	0.003	0.004	0.004	0.01	0.004	
Zr	0.008	0.01	0.01	0.007	0.009	0.018	0.01	0.01	0.008	
Y	0	0	0	0	0	0	0	0.004	0	

جدول ۲: نتایج تجزیه شیمیایی نمونه‌های برداشت شده از افق‌های کانسنگی در محدوده کانسار برده‌رش به روش XRF و ICP-MS. مقادیر اکسیدهای اصلی به صورت درصد وزنی (Wt%) و سایر عناصر به صورت گرم در تن (ppm) گزارش شده‌اند.

Table 2: Geochemical analysis results of samples collected from ore-bearing horizons within the Bardeh_Rash deposit, obtained using XRF and ICP-MS methods. Major oxide contents are reported in weight percent (Wt%), and concentrations of other elements are given in parts per million (ppm).

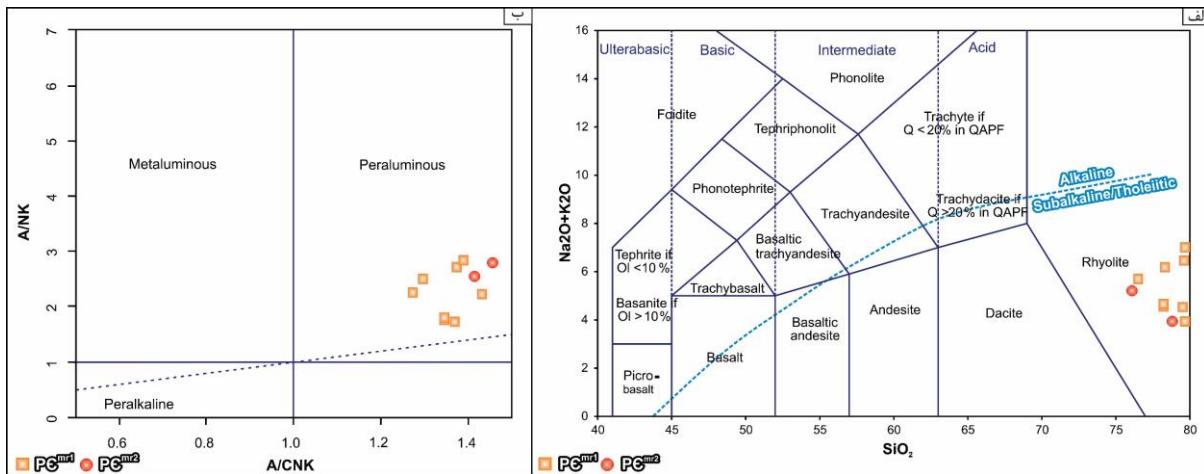
جدول ۳: نتایج تجزیه شیمیابی نمونه‌های برداشت شده از واحد متاتوف ریولیتی و افق‌های کانسٹگی در محدوده کانسار برده‌رش به روش ICP-MS برای عناصر کمیاب خاکی (REE). مقادیر به صورت گرم در تن (ppm) گزارش شده‌اند.

Table 3: Results of ICP-MS chemical analyses for rare earth elements (REE) in samples collected from the metarhyolitic tuff unit and iron ore horizons within the Bardeh-Rash deposit area. Element concentrations are reported in parts per million (ppm).

	Sample	Kz-01(Kz-04	Kz-08a	Kz-11	Kz-13b
	Name	PC^{mrl}				
	Element	ppm				
LREE	Ce	27	29	85	29	163
	Eu	1.47	1.46	1.95	0.66	4.78
	La	15	20	46	18	85
	Nd	11.4	14.1	35	11.8	61.1
	Pr	3.04	3.83	9.1	3.47	16.5
	Sm	3	2.02	7.57	1.4	16.43
	Dy	3.17	1.51	3.51	2.73	4.11
HREE	Er	1.57	0.61	1.93	1.49	2.23
	Gd	2.49	2.43	4.43	2.48	6.69
	Tb	0.49	0.29	0.69	0.46	1.09
	Yb	1.9	0.6	2.2	2.1	1.9
Sample	Kz-10	Kz-17	KZ-103	Kz-108	Kz-109	
Ore horizon	III	II	II	II	II	
Element	ppm					
LREE	Ce	0.66	36	0.66	14	40
	Eu	7.5	3.29	6.98	6.2	9.05
	La	4	22	2	6	26
	Nd	3.1	18.1	0.9	4.8	20.6
	Pr	0.88	4.45	0.44	1.33	4.98
	Sm	12.0	6.3	9.85	9.51	15.79
	Dy	1.48	1.57	0.44	0.49	1.6
HREE	Er	0.66	0.61	0.08	0.13	0.72
	Gd	1.67	2.6	1.15	1.46	2.84
	Tb	0.28	0.33	0.1	0.1	0.38
	Yb	3	0.7	0.1	0.1	0.5

براساس نمودار مذکور، واحدهای آتشفشاری میزان کانی‌سازی در کانسار برده‌رش، در محدوده ریولیت واقع شده‌اند (شکل ۱۰ الف). براساس نمودار A/CNK A/NK (Shand, 1943) نمونه‌های متاتوف ریولیتی در محدوده سری ماغمایی پرآلومینوس قرار گرفته‌اند (شکل ۱۰ ب.).

ژئوشیمی سنگ‌های میزان کانی‌سازی نامگذاری و تعیین سری ماغمایی سنگ‌های میزان نمودارهای متعددی برای نامگذاری سنگ‌های آتشفشاری براساس ترکیب شیمیایی آن‌ها ارائه شده است که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به نمودار TAS که توسط لوباس و همکاران (Le Bas et al, 1986) ارائه شده، اشاره نمود.

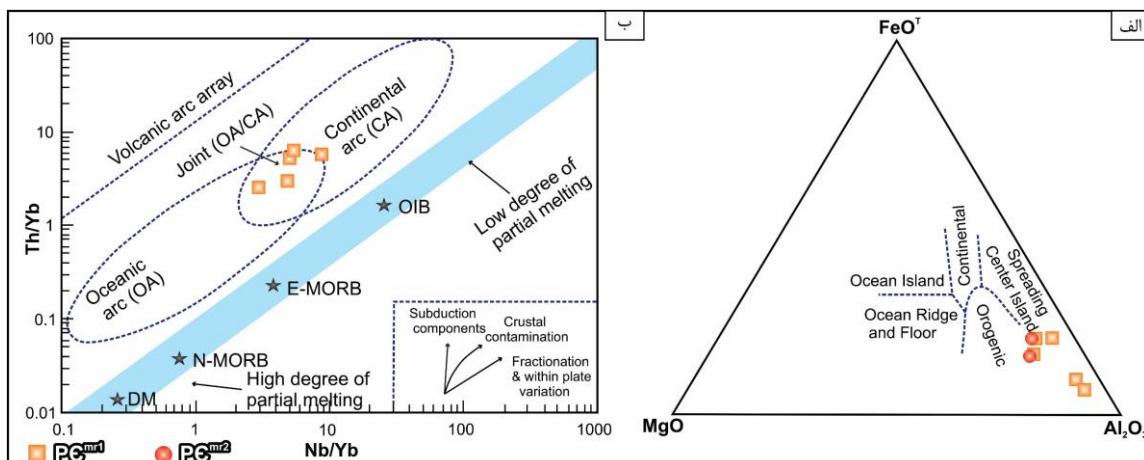

شکل ۱۰: a: طبقه‌بندی ژئوشیمیایی و نام‌گذاری سنگ‌های آتشفشاری با استفاده از نمودار آلکالی در مقابل سیلیس (Le Bas et al, 1986); b: موقعیت نمونه‌های متاتوف ریولیتی بر روی نمودار شند (Shand, 1943).

Fig. 10: a: Geochemical classification and nomenclature of volcanic rocks based on the Total Alkali vs. Silica (TAS) diagram (Le Bas et al, 1986); b: Position of metarhyolitic tuff samples on the A/CNK vs. A/NK diagram (Shand, 1943).

در مقابل Th/Yb، Pearce, 2008)، بهره گرفته شده است. جایگاه نمونه‌ها بر روی این نمودار نشان‌دهنده آن است که سنگ منشأ در محیط کمان آتشفشاری (Volcanic Arc Array) قرار دارد (شکل ۱۱ ب). این امر بیانگر وابستگی ژئodynamیکی سنگ‌های مذکور به محیط‌های فروزانشی و فرایندهای مرتبط با کمان‌های ماقمایی است.

جایگاه تکتونوماگمایی سنگ‌های میزبان موقعیت نمونه‌های ریولیتی بر روی نمودار مثلثی FeOT_MgO_Al₂O₃ (Pearce et al, 1977) می‌دهد که سنگ آذرین اولیه با ترکیب ریولیتی در یک محیط کوه‌زایی (Orogenic) تشکیل شده است (شکل ۱۱ الف). به منظور تعیین ماهیت سنگ منشأ، از نمودار Nb/Yb

شکل ۱۱: a: موقعیت نمونه‌های برداشت شده از واحدهای آتشفشاری (متاتوف ریولیتی) بر روی نمودار مثلثی FeOT_MgO_Al₂O₃ (Pearce et al, 1977); b: موقعیت نمونه‌ها بر روی نمودار Nb/Yb در مقابل Th/Yb (Pearce, 2008).

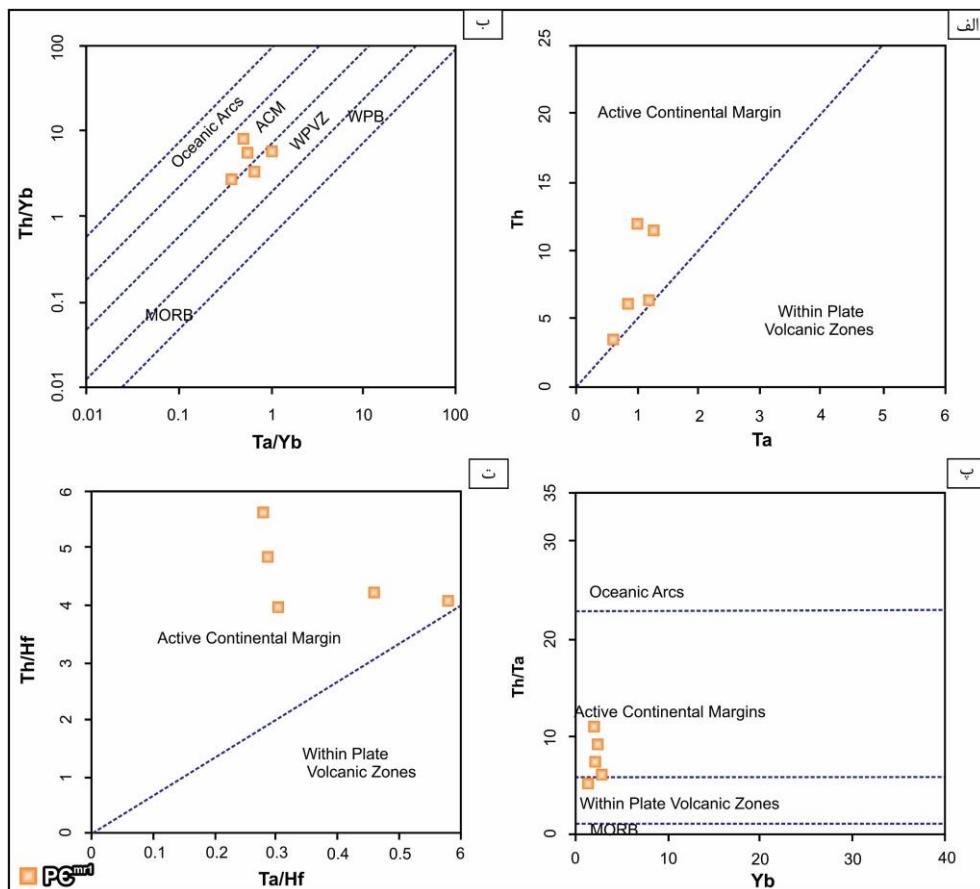
Fig. 11: a: Position of samples collected from volcanic units (metarhyolitic) plotted on the ternary diagram FeOT–MgO–Al₂O₃ (Pearce et al, 1977); b: Sample distribution on the Nb/Yb vs. Th/Yb discrimination diagram (Pearce, 2008).

بر پایه ترکیب چهار عنصر کمیاب که به طور معمول تحرک کمی دارند، شامل Ta, Yb, Th, Hf، استوار است. اکثر داده‌ها در محدوده حاشیه‌های قاره‌ای فعل قرار می‌گیرند

تفکیک محیط ژئوتکتونیکی سنگ‌های آتشفشاری فلزیک (ریولیت‌ها) مطابق با روش ارائه شده توسط شاندل و گورتن (Schandl and Gorton, 2002) انجام شده است. این روش

زیرقاره‌ای است و بنابراین، به عنوان نمایانگر آتشفشنان‌های حاشیه قاره‌ای فعال پیشنهاد می‌شود. در نمودار Th/Ta نسبت به Yb، بیشتر نمونه‌های متاولکانیک موربد بررسی در محدوده حاشیه قاره‌ای فعال قرار دارند (شکل ۱۲ پ)، اگرچه برخی از نمونه‌ها در محدوده حاشیه قاره‌ای فعال جای می‌گیرند (شکل ۱۲ پ).

(شکل ۱۲ الف و ت)، در حالی که تعدادی از نمونه‌ها در محدوده مناطق آتشفشنانی درون‌صفحه‌ای قرار دارند (شکل ۱۲ ب و ب). در نمودار Ta در مقابل Th، مشاهده می‌شود که تمایل به غنی‌شدن عنصر Th نسبت به Ta در تمامی نمونه‌های مطالعه شده وجود دارد (شکل ۱۲ الف)، که این پدیده احتمالاً ناشی از تأثیر مایعات غنی از Th در ناحیه

شکل ۱۲: موقعیت نمونه‌های برداشت شده از واحد آتشفشنانی (متاتوف ریولیتی) بر روی نمودارهای (Schandl and Gorton, 2002). الف: نمودار Th/Yb در برابر Th/Ta; ب: نمودار Th/Hf در برابر Ta/Hf; ت: نمودار Th/Ta در برابر Yb در برابر Th/Hf.

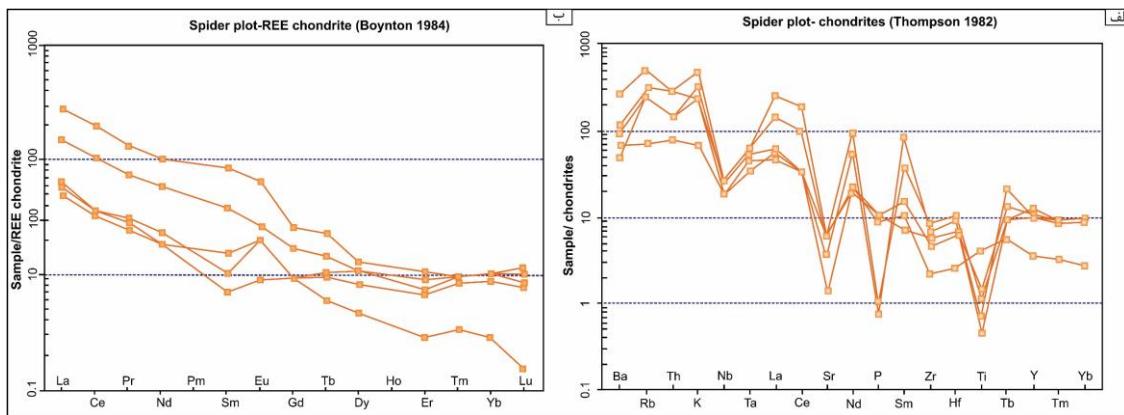
Fig. 12: Position of samples collected from the volcanic unit (metarhyolitic) plotted on discrimination diagrams proposed by Schandl and Gorton (2002): a: Th/Yb vs. Ta/Yb diagram; b: Th vs. Ta diagram; c: Th/Hf vs. Ta/Hf diagram; d: Th/Ta vs. Yb diagram.

این سنگ‌ها آنومالی منفی نشان می‌دهند. تهی‌شدگی عناصر با شدت میدان بالا (HFSE) نظیر Ti, P, Nb, و P، از ویژگی‌های شاخص ماقمatisیم در محیط‌های کمانی به شمار می‌رود. این پدیده می‌تواند برآیند فرایندهایی چون آلایش ماقمای منشأ با مواد حاصل از پوسته اقیانوسی فرورانده شده، تفریق ماقمایی، جدایش فازی، صعود سیالات و نیز آلوگی ماقما به ترتیبات پوسته‌ای باشد (Sunders et al., 1992; Nagudi et al., 2003). همچنین، آنومالی مثبت Ba و Sr در نمودار به هنجار شده ممکن است به دلیل

ژئوشیمی عناصر کمیاب خاکی جهت تحلیل تغییرات عناصر کمیاب در سنگ‌های متاتوف ریولیتی، نمونه‌ها نسبت به کندریت (Thompson, 1982) به هنجار شده‌اند. نتایج نشان می‌دهند که سنگ‌های متاریولیتی غنی از عناصر LILE بوده و آنومالی مثبت در عنصر Ba مشاهده می‌شود. این غنی‌شدگی در عناصر LILE ممکن است به نقش مواد پوسته‌ای در ناحیه منشأ یا در حین صعود ماقما از گوشته مرتبط باشد (Wilson, 1989). در عین حال، عناصر Zr, Ti, P, Nb, و Sr در

LILE بوده و آنومالی مثبت در عنصر Eu مشاهده می‌شود کانی‌های هورنبلند، اسفن، کلینوپیروکسن، ارتوپیروکسن و گارنت ممکن است باعث ایجاد آنومالی مثبت Eu در مذاب شوند (Dokuz et al, 2005; Wang et al, 2006). سایر عناصر نیز روند و الگوی مشابهی در نمودار بهنجارشده نسبت به کندریت نشان می‌دهند (شکل ۱۳ ب).

آلیش بیشتر مأگمای مادر با مواد پوسته‌ای باشد وجود این عناصر نشان‌دهنده منشا پوسته‌ای فلزیک است (Sunders et al, 1992; Rao and Naqvi, 1995) (شکل ۱۳ الف). برای بررسی تغییرات دیگر عناصر کمیاب خاکی، نمونه‌های متاریولیتی به مقادیر کندریتی (Boynton, 1984) به هنجار شده‌اند. در این نمودار، نمونه‌های متاریولیتی غنی از عناصر

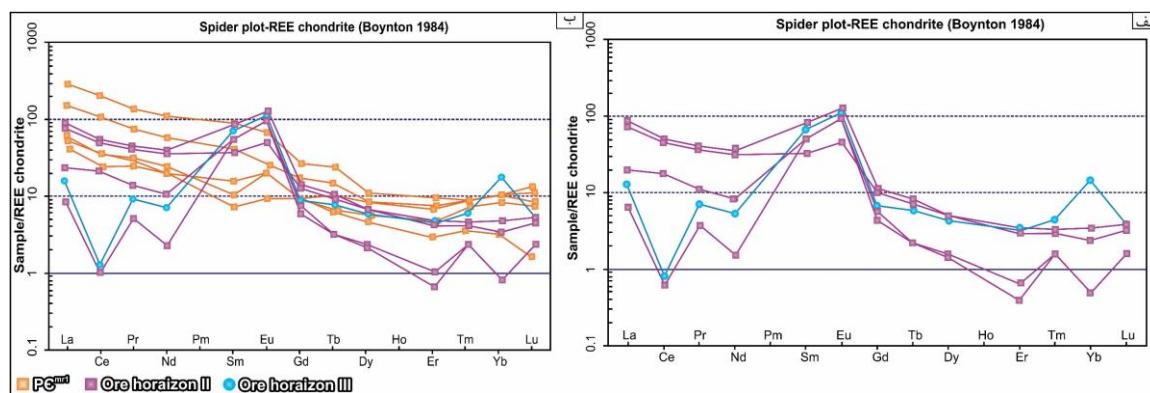

شکل ۱۳: الف: نمودار فراوانی عناصر کمیاب بهنجار شده نسبت به کندریت (Thompson, 1982) برای نمونه‌های برداشت شده از واحدهای آتشفسانی (متاتوف ریولیتی) میزبان کانی‌زایی در محدوده‌ی برده‌رش؛ ب: الگوی عناصر کمیاب خاکی به هنجار شده نسبت به کندریت (Boynton, 1984) برای نمونه‌های برداشت شده از واحدهای آتشفسانی (متاتوف ریولیتی) در این محدوده.

Fig. 13: a: Chondrite-normalized trace element distribution diagram (Thompson, 1982) for samples collected from the volcanic (metarhyolitic) units hosting mineralization in the Bardeh-Rash area; b: Chondrite-normalized rare earth element (REE) patterns (Boynton, 1984) for samples from the volcanic (metarhyolitic) units in this area.

سانتی‌گراد) دارای آنومالی‌های مثبت قوی یوروپیم هستند، در حالی که سیالات با دمای پایین‌تر (کمتر از ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد) فاقد آنومالی یا دارای آنومالی‌های مثبت ضعیف یوروپیم می‌باشند (Basta et al, 2011). تغییر در نسبت سیال گرمابی به آب دریا، همراه با تحرک پذیری عنصر یوروپیم در دماهای بالاتر از ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد در طی فرآیندهای دگرسانی یا دگرگونی کانسنسنگ‌ها، می‌تواند منجر به تغییر در شدت آنومالی یوروپیم گردد (Bolhar et al, 2004). بنابراین، آنومالی‌های مثبت و ضعیف یوروپیم در کانسار مورد مطالعه، با سیستم‌های آتشفسانی - رسویی کم عمق و با دمای پایین (کمتر از ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد) سازگاری دارد (Bau and Dulski, 1996; Bolhar et al, 2011; Planavsky et al, 2010; Basta et al, 2011). علاوه بر این، این پنج نمونه کانسنسنگ آهن، الگوی مشابهی از فراوانی LREE با نمونه‌های برداشت شده از سنگ‌های متاتوف ریولیتی میزبان نشان می‌دهند (شکل ۱۴ ب).

الگوهای عناصر نادر خاکی (REE) در نمونه‌های کانسنسنگ آهن برداشت شده از کانسار برده‌رش، شامل پنج نمونه از افق‌های II و III است (جدول ۲ و ۳) که با روش ICP-MS مورد آنالیز قرار گرفته‌اند. مقادیر این نمونه‌ها نسبت به کندریت (Boynton, 1984) بهنجار شده‌اند (شکل ۱۴ الف). تمامی این پنج نمونه کانه‌دار، الگوی غنی‌شده‌گی در عناصر نادر خاکی سبک (LREE) با نسبت محدود LREE/HREE و آنومالی مثبت نسبت به Eu را نشان می‌دهند. آنومالی مثبت Eu می‌تواند نشان‌دهنده شرایط اکسیدان در محیط تشکیل کانه‌زایی باشد. همچنین آنومالی‌های مثبت و باز عنصر یوروپیم (Eu) در کانسارهای آهن آرکن و پالتوپروتروزوئیک، نشان‌دهنده تأثیر سیالات گرمایی منشأ گرفته از پهنه‌های گسترش کف اقیانوس بر آب‌های اقیانوسی است (Bau and Dulski, 1996; Bolhar et al, 2004; Planavsky et al, 2010). بهطور خاص، سیالات گرمابی با دمای بالا (بیش از ۲۵۰ درجه

شکل ۱۴: الف: الگوی توزیع عناصر نادر خاکی (REE) به هنجار شده نسبت به ترکیب کندریتی (Boynton, 1984) برای نمونه‌های کانسنسگ آهن در محدوده بردهرش؛ ب: الگوی توزیع عناصر نادر خاکی به هنجار شده نسبت به ترکیب کندریتی برای نمونه‌های کانسنسگ آهن و متاتوفهای ریولیتی میزبان کانی‌سازی در این کانسار.

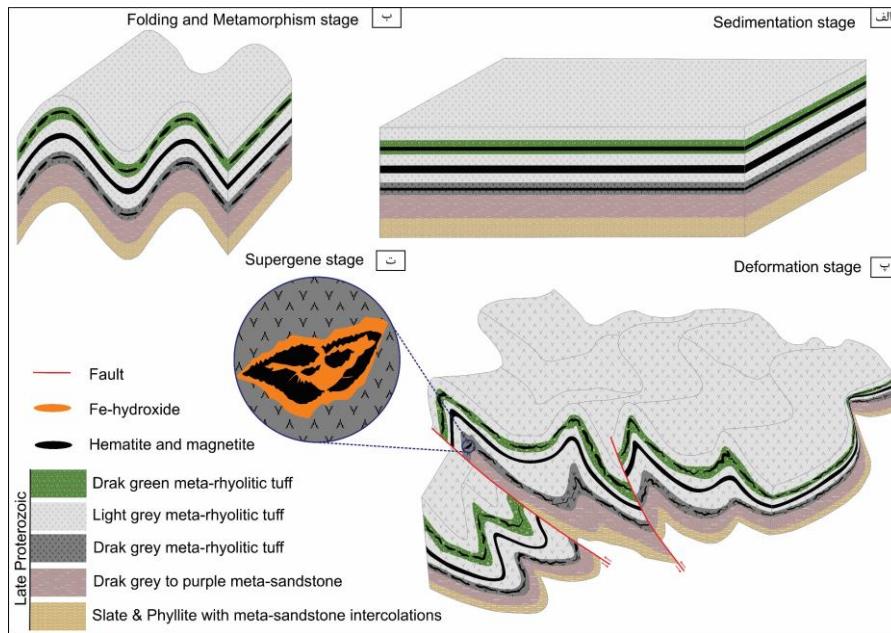
Fig. 14: a: Chondrite-normalized rare earth element (REE) distribution patterns (Boynton, 1984) for iron ore samples from the Bardeh Rash area; b: Chondrite-normalized REE distribution patterns for both iron ore samples and the metarhyolitic host rocks of mineralization in this deposit.

- رسوبی پهنه سنتندج - سیرجان، روند تکوین و تکامل کانسار آهن بردهرش را می‌توان در ۴ مرحله خلاصه نمود (شکل ۱۵): ۱) مرحله اول: این مرحله با شکل‌گیری توالی‌های آتشفسانی - رسوبی در منطقه همراه بوده و کانه‌زایی اولیه آهن همزمان با تشکیل واحدهای میزبان به وقوع پیوسته است (شکل ۱۵ الف). ژئومتری لایه‌ای - عدسی‌شکل کانسنسگ‌های آهن، همراه با ساخت و بافت‌های متنوع از جمله دانه‌پراکنده، کلوفرم، نواری - لامینه‌ای و توده‌ای و هم‌استاتی آن‌ها با برگوارگی‌های دگرگونی واحدهای میزبان، حاکی از تنشست همزمان ماده معدنی با تشکیل واحدهای میزبان در طی فعالیت‌های آتشفسانی - بروندمی است. ۲) مرحله دوم: در این مرحله، واحدهای سنگی منطقه تحت تأثیر دگرگونی در حد رخساره شیست سبز و گاه متحمل دگرشکلی شده‌اند که حاصل آن تبلور دوباره کانه‌زایی نسل اول است (شکل ۱۵ ب). شواهدی نظیر چین‌خوردگی در نوارهای همانیت - باریت - کوارتز در افق‌های (I) و (II) و همچنین در نوارهای مگنتیت و همانیت در همراهی با مقادیر جزیی پیریت در افق (III)، همراه با ساختارهای سیگموئیدال، بودین‌شدگی، رشد در سایه فشاری و انحراف برگوارگی اطراف بلورهای دانه‌پراکنده همانیت در سنگ‌های میزبان، همگی گواهی بر تأثیر دگرگونی و گاه دگرشکلی پس از رخداد کانه‌زایی اولیه هستند. علاوه بر این؛ تبلور مجدد بلورهای کوارتز، باریت و همانیت نیز بر شدت این فرآیندها دلالت دارد. ۳) مرحله سوم: در این مرحله، دگرشکلی و فرایندهای کوه‌زایی شدت

تعیین ژنز و مراحل تکوین و تکامل کانسار بردهرش ویژگی‌های زمین‌شناسی، هندسه کانی‌سازی، ساخت و بافت، کانی‌شناسی و ژئوشیمی کانسار آهن بردهرش خاکی از آن است که این ذخیره همانند سایر ذخایر مشابه Smirnov et al, 1983; Ashley et al, 1998; Roy and Venkatesh, 2009; Wu et al, 2016 آهن آتشفسانی - رسوبی دگرگون شده و دگرشکل شده قرار می‌گیرد. شواهد متعددی از جمله هندسه لایه‌ای و عدسی‌شکل کانسنسگ، وجود ساخت و بافت‌های متنوع نظیر دانه‌پراکنده، نواری - لامینه‌ای، توده‌ای و گل‌کلمی (کلوفرم) مؤید آن است که فرآیند تنشست ماده معدنی به صورت همزمان با تشکیل واحدهای میزبان رخ داده است. علاوه بر این، همروندی ماده معدنی با برگوارگی سنگ‌های میزبان و حضور چین‌خوردگی‌های مشابه در هر دو واحد، تأییدی دیگر بر همزمانی کانی‌سازی با تکتونیک حاکم بر محیط تشکیل‌دهنده کانسار است. کانی‌سازی‌های مشابه با کانسار آهن بردهرش در سایر بخش‌های کشور، از جمله ذخایر آهن شمال غرب بوکان (Karimi et al, 2021)، پهنه‌های کانه‌دار Ghaderi Piraghoush (et al, 2020; Tofighi et al, 2018) و محور سلطانیه - مهاباد (Ghorbani, 2013) شناسایی شده‌اند. بر اساس نتایج حاصل از مشاهدات صحرایی، مطالعات سنگ‌شناسی و کانه‌نگاری، بررسی‌های ریزساختاری و تحلیل روابط پارازنتمیکی میان کانی‌ها و کانه‌ها در کانسار بردهرش و همچنین مقایسه آن با سایر کانی‌سازی‌های آهن آتشفسانی

چهارم: این مرحله شامل هوازدگی و اکسایش کانه‌های اکسیدی (هماتیت و مگنتیت) و نیز مقادیر جزئی پیریت است که به تشکیل ترکیبات هیدروکسیدی آهن منجر شده است (شکل ۱۵ ت).

بیشتری یافته و منجر به شکل‌گیری یک سیستم چین خوردگی و گسل خوردگی شده‌اند. در این مرحله، عملکرد سامانه گسلی توسعه یافته و باعث جابجایی واحدها در مقیاس ناحیه‌ای شده است (شکل ۱۵ پ). ۴) مرحله

شکل ۱۵: مراحل تکوین و تکامل کانه‌زایی کانسار آهن برده‌رش به صورت شماتیک نمایش داده است؛ a: در مرحله نخست، توالی آتشفسانی - رسوبی منطقه شکل گرفته و کانه‌زایی آهن به طور همزمان با واحدهای میزبان، به صورت لایه‌ای و عدسی تشکیل شده است؛ b) در ادامه، فرایندهای کوه‌زایی موجب ایجاد چین خوردگی و دگرگونی یکسان در واحدهای میزبان و ماده معدنی شده‌اند که ساختار اولیه کانسنگ تحت تأثیر قرار گرفته است؛ c: با افزایش شدت دگرگونی در مراحل بعدی، دگرشکلی نیز تشدید شده و در نتیجه، فرایندهای گسل خوردگی و جایه‌جایی واحدهای سنگی رخ داده است؛ d: هوازدگی و اکسایش کانه‌های هماتیت و مگنتیت منجر به تشکیل ترکیبات هیدروکسیدی آهن شده است.

Fig. 15: Schematic illustration of the stages of formation and evolution of iron mineralization in the Bardeh Rash deposit: a: In the initial stage, a volcano-sedimentary sequence developed in the area, during which stratiform and lens-shaped iron mineralization formed contemporaneously with the host units; b: Subsequently, orogenic processes led to folding and regional metamorphism of both the host rocks and the ore body, modifying the primary texture of the mineralization; c: With increasing metamorphic intensity, deformation was intensified, resulting in faulting and displacement of rock units; d: Weathering and oxidation of hematite and magnetite led to the formation of iron hydroxide phases.

را می‌توان در دسته کانسارهای آهن آتشفسانی - رسوبی دگرگون و دگرشکل شده طبقبندی کرد. شواهدی از جمله ژئومتری لایه‌ای عدسی‌شکل و ساخت و بافت‌های نواری، توده‌ای و دانه‌پراکنده کانسنگ‌ها در هر سه افق ماده معدنی، نشان‌دهنده تنه‌نشست آنها همزمان با تشکیل واحدهای آتشفسانی - رسوبی میزبان است. کانسنگ‌های آهن و سنگ‌های میزبان آنها پس از تشکیل، متتحمل دگرگونی (در رخساره شیست سبز) و دگرشکلی شده و کانه‌زایی اولیه مورد رونقشی این دو فرایند قرار گرفته است. وجود ساختارهای بودین‌شدگی، چین خوردگی و

نتیجه‌گیری

سنگ‌های آتشفسانی - رسوبی دگرگون شده با سن پرتوزوئیک پسین، که در شمال غرب پهنه سندنج - سیرجان رخنمون دارند، میزبان تعدادی از ذخایر آهن (از جمله کانسارهای آهن قالوزندان، قادرآباد و برده‌رش) هستند که اغلب به صورت چینه‌سان در واحدهای توفی دگرگون شده (متاتوف) رخداد دارند. مطالعه ویژگی‌های زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، ساخت و بافت ماده معدنی در کانسار آهن برده‌رش نشان می‌دهد که این ذخیره معدنی

متاتوف‌های ریولیتی میزبان اصلی کانی‌سازی، مورد توجه و مطالعه بیشتر قرار گیرد. بر این اساس، مناطقی از پهنه سندج - سیرجان که به لحاظ ویژگی‌های زمین‌شناسی، سنگ‌شناختی و ژئوشیمی مشابه با محدوده کانساری مورد مطالعه بوده و با سنگ‌های آتشفسانی رسوی پروتروزوئیک بالایی (معادل سازندهای کهر و قره‌داش) و با ترکیب غالب اسیدی همراه باشند، مستعد میزبانی ذخایر آهن چینه‌سان مشابه با محدوده بردبرش (و نیز قالوزندان و قادرآباد) محسوب می‌شوند.

سپاسگزاری

این پژوهش، برگرفته از پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد نگارنده اول در دانشگاه تربیت مدرس است. نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند مراتب قدردانی و سپاس خویش را از دانشگاه تربیت مدرس به واسطه فراهم آوردن زمینه‌های علمی و پژوهشی لازم، ابراز دارند.

خردشده‌گی در کانسنسنگ‌های اولیه، به همراه ساختارهای سیگما، رشد در سایه فشاری و دور زدن برگوارگی اطراف بلورهای هماتیت و نیز تبلور مجدد بلورهای کوارتز - باریت و هماتیت بیانگر عملکرد دگرشکلی و دگرگونی بعد از تشکیل کانه‌زایی است. ژئوشیمی کانسنسنگ‌های آهن‌دار، مشابه با دیگر کانسارهای آهن آتشفسانی - رسوی، از منشاء رسوی - گرمابی کانه‌زایی حمایت می‌کنند. ژئوشیمی سنگ‌های میزبان نیز گویای این است که ترکیب ماقمای اولیه ریولیتی بوده و در یک محیط فروزانشی مرتبط با کمان‌های ماقمایی تشکیل شده است؛ از این‌رو در کانسار آهن بردبرش، موقعیت و جایگاه چینه‌ای کانسنسنگ‌های آهن توسط سنگ‌های آتشفسانی با ماهیت اسیدی (متاریولیت‌ها و توف‌های واپسته) که معادل سازندهای کهر و قره‌داش با سن پروتروزوئیک بالایی می‌باشند، کنترل شده است؛ لذا پیشنهاد می‌گردد موقعیت چینه‌نگاری افق‌های کانه‌دار جهت اکتشاف منطقه‌ای و ناحیه‌ای، به‌ویژه در زیرپهنه کاملاً دگرشکل شده از پهنه سندج - سیرجان به دلیل حضور

References

- Agard, P., Omrani, J., Jolivet, L. and Mouthereau, F., 2005. Convergence history across Zagros (Iran): Constraints from collisional and earlier deformation. *International Journal of Earth Sciences*, v. 94, p. 401-419.
- Akbarpour, A., Ghalamghash, J., Azizi, H. and Sadeghi, B., 2024. Mineralogy, geochemistry and mineralization of iron ore deposition in NW Sanandaj-Sirjan Geological Zone: A futuristic review based on a representative case study. *Journal of Geochemical Exploration*, v. 259, 107427. <https://doi.org/10.1016/j.gexplo.2024.107427>.
- Alavi, M., 1994. Tectonics of Zagros Orogenic Belt of Iran, new data and interpretation. *Tectonophysics*, v. 229, p. 211-238.
- Ashley, P.M., Lottermoser, B.G. and Westaway, J.M., 1998. Iron-formation and epigenetic ironstones in the Palaeoproterozoic Willyama Supergroup, Olary Domain, South Australia. *Mineralogy and Petrology*, v. 6, p. 187-218.
- Bas, M.L., Le Maitre, R.W., Streckeisen, A. and Zanettin, B., 1986. A chemical classification of volcanic rocks based on the total alkali-silica diagram. *Journal of Petrology*, v. 27(3), p. 745-750.
- Basta, F.F., Maurice, A.E., Fontboté, L. and Favarger, P.Y., 2011. Petrology and geochemistry of the banded iron formation (BIF) of Wadi Karim and Um Anab, Eastern Desert, Egypt: implications for the origin of Neoproterozoic BIF. *Precambrian Research*, v. 187(3-4), p. 277-292.
- Bau, M. and Dulski, P., 1996. Distribution of yttrium and rare-earth elements in the Penge and Kuruman iron-formations, Transvaal Supergroup, South Africa. *Precambrian Research*, v. 79(1-2), p. 37-55.
- Berberian, M. and King, G.C.P., 1981. Toward a paleogeography and tectonic evolution of Iran. *Canadian Journal of Earth Sciences*, v. 18, p. 210-265.
- Bolhar, R., Kamber, B.S., Moorbat, S., Fedo, C.M. and Whitehouse, M.J., 2004. Characterisation of early Archaean chemical sediments by trace element signatures. *Earth and Planetary Science Letters*, v. 222(1), p. 43-60.
- Boynton, W.V., 1984. Cosmochemistry of the rare earth elements: Meteorite studies. In: *Developments in Geochemistry*, v. 2, p. 63-114.
- Dokuz, A., Tanyolu, E. and Genc, S., 2005. A mantle and a lower crust derived bimodal suite in the Yusufeli Artvin area, NE Turkey: Trace element and REE evidence for Subduction-related rift origin of Early Jurassic Demirkent intrusive complex. *International Journal of Earth Sciences*
- Eftekhar-Nezhad, J., 1973. The Mahabad Quadrangle Map (scale 1:250,000). Geological Survey and Mineral Exploration of Iran, Tehran (In Persian).
- Ghaderi Piraghoush, Z., Kouhestani, H. and Tofiqhi, F., 2020. Geology, geochemistry and genesis of the Kosaj Fe occurrence, Takab-Takht-e

- Soleiman–Angouran metallogenic zone, SW Zanjan. *Advanced Applied Geology*, v. 10(3), p. 294-313.
- Ghaderi, Z., 2019. Geology, geochemistry and genesis of Kousaj iron mineralization, SW Zanjan. Unpublished MSc. Thesis, University of Zanjan, Zanjan, Iran, 74 p (In Persian).
- Ghorbani, M., 2013. *The Economic Geology of Iran: Mineral Deposits and Natural Resources*. Springer Geology, Berlin, 542 p.
- Golmohammadi, A., Karimpour, M.H., Shafaroudi, A.M. and Mazaheri, S.A., 2015. Alteration–mineralization, and radiometric ages of the source pluton at the Sangān iron skarn deposit, northeastern Iran. *Ore Geology Reviews*, v. 65, p. 545-563.
- Jami, M., Dunlop, A.C. and Cohen, D.R., 2007. Fluid inclusion and stable isotope study of the Esfordi apatite–magnetite deposit, Central Iran. *Economic Geology*, v. 102, p. 1111-1128.
- Karimi, P., Tajeddin, H.A., Rastad, E. and Madanipour, S., 2021. Geology and geochemistry of Bukan iron ore deposits, Ductile Shear Zone, Northwest Iran. *Neues Jahrbuch für Mineralogie – Abhandlungen*, p. 121-144.
- Karimpour, M.H., 1989. *Applied Economic Geology*. Javid Publication, Mashhad, Iran (In Persian).
- Maanjou, M. and Salemi, R., 2015. Mineralogy, chemistry of magnetite and genesis of Korkorā-1 iron deposit, east of Takab, NW Iran. *Journal of Economic Geology*, v. 6, p. 2657-293 (In Persian).
- Mohajjal, M., Fergusson, C.L. and Sahandi, M.R., 2003. Cretaceous–Tertiary convergence and continental collision, Sanandaj–Sirjan Zone, western Iran. *Journal of Asian Earth Sciences*, v. 21(4), p. 397-412.
- Momenzadeh, M., 1978. Pb and Zn mineralization in Cretaceous carbonate Malyier-Isfahan Trend. PhD thesis, Heidelberg University, Germany, 286 p.
- Motevali, K., Ghaderi, M. and Rashidnejad-Omrani, N., 2006. Structural and textural studies and genesis of mineralogy, Khosrow-Abad Iron Deposit, NE Kermanshah. *Journal of Earth Science*, v. 15(60), p. 110-119 (In Persian).
- Nabatian, G., Li, X.H., Honarmand, M. and Melgarejo, J.C., 2017. Geology, mineralogy and evolution of iron skarn deposits in the Zanjan district, NW Iran: Constraints from U-Pb dating, Hf and O isotope analyses of zircons and stable isotope geochemistry. *Ore Geology Reviews*, v. 84, p. 42-66.
- Nabatian, G., Rastad, E., Neubauer, F., Honarmand, M. and Ghaderi, M., 2015. Iron and Fe–Mn mineralisation in Iran: Implications for Tethyan metallogeny. *Australian Journal of Earth Sciences*, v. 62, p. 211-241.
- Nagudi, B., Koeberl, C. and Kurat, G., 2003. Petrography and geochemistry of the Singo granite, Uganda, and implications for its origin. *Journal of African earth sciences*, v. 36(1-2), p. 73-87.
- Omranī, J. and Khabaznia, A.R., 2003. Geological map of Alut, scale 1:100,000. Geological Survey and Mineral Exploration of Iran (In Persian).
- Pearce, J. A., 2008. Geochemical fingerprinting of oceanic basalts with applications to ophiolite classification and the search for Archean oceanic crust. *Lithos*, v. 100(1-4), p. 14-48.
- Pearce, T.H., Gorman, B.E. and Birkett, T.C., 1977. The relationship between major element chemistry and tectonic environment of basic and intermediate volcanic rocks. *Earth and Planetary Science Letters*, v. 36(1), p. 121-132.
- Planavsky, N., Bekker, A., Rouxel, O.J., Kamber, B., Hofmann, A., Knudsen, A. and Lyons, T.W., 2010. Rare earth element and yttrium compositions of Archean and Paleoproterozoic Fe formations revisited: new perspectives on the significance and mechanisms of deposition. *Geochimica et Cosmochimica Acta*, v. 74(22), p. 6387-6405.
- Rao, T.G. and Naqvi, S.M., 1995. Geochemistry, depositional environment and tectonic setting of the BIF's of the Late Archaean Chitradurga Schist Belt, India. *Chemical Geology*, v. 121(1-4), p. 217-243.
- Rostami-Paydar, G., Amiri, A., Lotfi, M. and Ghaderi, M., 2010. Geochemistry and origin of Galali iron deposit, NW Hamedan. In: 1st Symposium of Iranian Society of Economic Geology, Ferdowsi University of Mashhad, Iran (In Persian).
- Roy, S. and Venkatesh, A.S., 2009. Mineralogy and geochemistry of banded iron formation and iron ores from eastern India with implications on their genesis. *Science*, v. 118, p. 619-641.
- Saki, A., 2010. Proto-Tethyan remnants in northwest Iran: Geochemistry of the gneisses and metapelitic rocks. *Gondwana Research*, v. 17, p. 704-714.
- Saunders, A.D., Storey, M., Kent, R.W. and Norry, M.J., 1992. Consequences of plume-lithosphere interactions. *Geological Society, London, Special Publications*, v. 68(1), p. 41-60.
- Schandl, E.S. and Gorton, M.P., 2002. Application of high field strength elements to discriminate tectonic settings in VMS environments. *Economic Geology*, v. 97(3), p. 629-642.
- Shand, S.J., 1943. Classic A/CNK vs A/NK plot for discriminating metaluminous, peraluminous and peralkaline compositions, John Wiley, New York, 444 p.
- Smirnov, V.M., Ginzburg, A.I., Grigoriev, V.M. and Yakovlev, G.F., 1983. *Studies of Mineral Deposits*. Mir Publishers, Moscow, 288 p.

- Stocklin, J., 1968. Structural history and tectonic of Iran: A review. *AAPG Bulletin*, v. 52, p. 1229-1258.
- Tajeddin, H., 2011. Ore controlling parametrs of gold mineralization in the metamorphic rocks of SagezSardasht area, NW Sanandaj-Sirjan zone. Unpublished Ph.D. Thesis, Tarbiat-Modares University, Tehran, Iran.
- Thompson, R.N., 1982. Magmatism of the British Tertiary volcanic province. *Scottish Journal of Geology*, v. 18(1), p. 49-107.
- Tofighi, F., Mokhtari, M.A.A., Izadyar, J. and Kouhestani, H., 2019. Geology and genesis of Halab 2 Fe occurrence in Takab-Takht-e-Soleiman-Angouran metallogenic zone. *Advanced Applied Geology*, v. 8(27), p. 44-59 (In Persian).
- Wang, Q., Wyman, D.A., Xu, J.F., Zhao, Z.H., Jian, P., Xiong, X.L., Bao, Z.W., LI, C.F. and Bai, Z.H., 2006. Petrogenesis of Cretaceous adakitic and shoshonitic igneous rocks in the Luzong area, Anhui province (Eastern China): Implications for geodynamics and Cu-Au mineralization. *Lithos*, v. 89, p. 1-26.
- Whitney, D.L. and Evans, B.W., 2010. Abbreviations for names of rock-forming minerals. *American Mineralogist*, v. 95(1), p. 185-187.
- Willson, M., 1989. Igneous petrogenesis. A global tectonic approach. Unwin Hyman, London, 466 p.
- Wu, C.Z., Lei, R.X., Santosh, M., Chi, G.X., Gu, L.X. and Xie, S.W., 2016. Ordovician volcano-sedimentary iron deposits of the Eastern Tianshan area, Northwest China: The Tianhu example. *International Geology Review*, v. 58(11), p. 1398-1416.
- Zamanian, H. and Radmard, K., 2016. Geochemistry of rare earth elements in the Baba Ali magnetite skarn deposit, western Iran – A key to determine conditions of mineralisation. *Geologos*, v. 22, p. 33-47.
- Zandi, Z., Jafari Rad, A.R., Gourabjeripour, A. and Lotfi, M., 2018. Mineralization, mineralogy and geochemistry of Saheb Fe-Cu deposit of Saqqez (Kurdestan), NW Iran. *Open Journal of Geology*, v. 8, p. 514-528.